

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dity Řepkové, Ph.D., a přísedících Zdeňky Hájkové a Dagmar Rozkydalové v hlavním líčení konaném dne 12. května 2022 v Brně

takto:

Obžalovaný

F.M., narozený XXXXX, jednatel obchodní společnosti, trvale bytem XXXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXXXX,

je vinen, že

v blíže nezjištěné době od 2. 1. do 3. 1. 2015 na nezjištěném místě, společně s dalším pachatelem odvezl tělo poškozeného L.S., nar. XXXXX do lesního porostu Chříbské vrchoviny v katastru obce Koryčany ve Zlínském kraji, kde jej v blízkosti hradu Cimburk zakopali hluboko do země mezi vzrostlým porostem lesa tak, aby co nejvíce ztížili případné nalezení těla, přičemž s ohledem na způsob pohřbení těla L.S. je zřejmé, že F.M. i další pachatel si byli vědomi toho, že L.S. nezemřel přirozeným způsobem, nýbrž blíže nezjištěným násilným jednáním neznámé osoby či osob na neznámém místě, přičemž zakopání těla na odlehlém místě a jeho posypání chemickou látkou urychlující hnilobný proces mělo vést ke ztížení případného nalezení těla i odhalení skutečného pachatele či pachatelů,

tedy

pachateli trestného činu pomáhal v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání,

čímž spáchal

přechin nadřžování podle § 366 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za tento trestný čin a sbíhající se zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, přechin obecného ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1 trestního zákoníku, přechin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedy podle § 284 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku a zločin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 15. 10. 2020 č. j. 52 T 5/2020-3724, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 9. 2. 2021 č. j. 4 To 58/2020-3942,

podle § 283 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) let**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- žlutá krystalická látka na varném skle -S-metamfetamin (6%) 126,30 g,
- žlutá krystalická látka na varném skle - S-metamfetamin (6%) 141,90 g,
- hnědá krystalická látka v Buchnerově nálevce o průměru 30 cm,
- baňka o objemu 1l s tekutinou -S-metamfetamin (7%) 903 g,
- 2l baňka s čirou tekutinou, -1-fenylpropan-2-on,
- předloha z destilační kolony o objemu 250 ml, obsahující kapalinu -S-metamfetamin (67 %) 216 g,
- baňka v destilační koloně o objemu 30l s obsahem 15 l hnědé tekutiny -S-metamfetamin (16 %) 1804 g,
- předloha tříhrdlá baňka pod chladičem o objemu 20l, plná čiré kapaliny - S-metamfetamin (15 %) 2657 g,
- baňka 100 ml, obsahující 50 ml žluté tekutiny,
- 2 ks zip sáčku obsahující bílou krystalickou látku fenethylamin,
- ručně psané poznámky na jednotlivých kusech papírů a v poznámkovém bloku,
- kanystr o objemu 0,5l obsahující průzračnou kapalinu – benzaldehyd,
- záznamy z chromatografu,
- písemné poznámky a odborné texty,
- 7 ks org. lahví s obsahem kyanid sodný -6 ks po 0,5l plné, 1ks po 1l naplněn do poloviny,
- 1 ks org balení Chroman sodný 200g,
- 1 ks org balení Dvojchroman amonný cca 400g,
- 1 ks org. balení Oxid chromový čistý cca 300g,
- 2 ks org lahev kysličník Arzenitý sublim. čistý,
- 1 ks org balení kyanid draselný,
- 1 ks org balení fosfor trichlorek - chlorid fosforitý,
- Arzen 1 ks org. lahve,

- 2 ks org. balení Brom po 250ml,
- injekční stříkačka do 1/2 zaplněna tmavě hnědou hmotou $\Delta 9$ - tetrahydrocannabinol, 1,321 g
- plastová zkumavka s nápisem R. Vizovice 10.8 s krystalickou látkou -S-metamfetamin, 0,377,
- lékovka s hliníkovou folií,
- 10 ks sáčků se sušenou rostlinou hmotou - $\Delta 9$ - tetrahydrocannabinol, 9,220 g,
- sklenička se sušenou rostlinou hmotou - $\Delta 9$ - tetrahydrocannabinol, 5,619 g,
- sešit s ručně psanými poznámkami,
- mobilní telefon NOKIA 1600 IMEI: XXXXX, včetně SIM O2 tel. č. XXXXX,
- mobilní telefon NOKIA 1208 IMEI: XXXXX se SIM tel.č. XXXXX,
- mobilní telefon NOKIA 1600 IMEI: XXXXX, včetně SIM O2 tel. č. XXXXX,
- lísteček s psanými poznámkami "Lidový 6000" Ekonom 200, Krystal 400, Novosad 100,
- písemnosti s poznámkami chemické postupy,
- 5 ks tablet (4 ks bílé barvy, 1 ks hnědé barvy) – MDMA,
- krystalická látka hnědé barvy v zip sáčku – MDMA,
- žlutá krystalická látka v ZIP sáčku - S/R-metamfetamin, 0,454 g,
- obal od Kinder vajíčka s pyrotechnickou složí,
- náboj 26,5 mm sig s upravenou iniciací,
- 1ks lahev 4BromToluen,
- 2 ks plechovky s Fosgen 2x 500 ml látky Fosgen,
- kovový reakční kotel,
- mobilní telefon NOKIA 6610i IMEI: XXXXX včetně SIM karty tel. č. XXXXX,
- 3 ks sudů o obsahu 180 l označené nápisem Styren,
- 1 ks sudu o obsahu 180 l označený nápisem Alfamethylstyren,
- rtuť ve skleněné lahvičce 338 g brutto,
- 3 ks pevných disků do PC,
- PC – základní jednotka s jedním pevným diskem namontovaným uvnitř a jedním pevným diskem volně položeným s nápisem „originál“,
- Monomethylamine - 1 plechový sud o váze 180 kg s obalem 199 kg,
- Morpholine - 4 plechové sudy o váze GR 228 kg, NT 210,
- Natrium Borohydrid - 3 plechové sudy o hmotnosti 10 kg,
- Potassium Methylyate - 1 sud o objemu 50 kg,
- Sodium Borohydride - 1 plechový sud o váze 2 kg.

Podle § 70 odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- 566 g trhaviny dinitrotoluen,
- dělostřelecký náboj ráže 57 mm tříštivý,
- úst'ový nástavec hlavně – tlumič hluku výstřelu,

Podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí náhradní hodnoty, a to :

- finanční hotovost 198 000 Kč a 257 384 Kč,
- 2 ks smaltové reaktory o objemu 50 l vyrobený spol. Lampart,
- dělený kotel vyrobený f. Friess, materiál Hastelloy c22 o objemu 156 l,
- vakuová rotační odparka vyrobená spol. HeidoIp, model Laborota 20E.

Podle § 43 odstavce 2 trestního zákoníku se ruší ve vztahu k F.M. výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 10. 2020 č. j. 52 T 5/2020-3724, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 9. 2. 2021 č. j. 4 To 58/2020-3942, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené M.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč, přičemž podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalobou státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 3. 12 2020 č. j. 1 KZV 18/2020-120, bylo obžalovaným F.M. a M.M. kladeno za vinu spáchání zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i), j) trestního zákoníku, kterého se měli dopustit tak, že v blíže nezjištěné době od 2. do 3. 1. 2015 v rodinném domě F.M., XXXXX, po předchozí domluvě a naplánování společně usmrtili se současně trestně stíhaným M.M., nar. XXXXX, poškozeného L.S., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, a to tak, že jej nejprve vylákali do uvedeného domu, kde jej za užití násilí pověsili za obě ruce na jeřáb, následně ho rozžhavenou nerezovou tyčí opakovaně pálili na těle, opakovaně jej rovněž uvedenou tyčí udeřili do hlavy a dalších částí těla, poté jej dusili pomocí igelitového pytle, který mu natáhli na hlavu, což vedlo ke smrti poškozeného, jehož tělo společně naložili do automobilu M. a následně odvezli do lesního porostu Chříbské vrchoviny v katastru obce Koryčany ve Zlínském kraji, kde jej v blízkosti zříceniny hradu Cimburk, přibližně 35 km od místa činu, zakopali hluboko do země mezi vzrostlým porostem lesa tak, aby co nejvíce ztížili případné nalezení těla, přičemž motivem jejich jednání bylo potrestání L.S. za opakované krádeže jimi vyráběných návykových látek a finančních hotovostí, zbavení se definitivně L.S. a tím eliminování dalších krádeží a tedy i ztráty zisků z drogové trestné činnosti, případně jejího odhalení, v neposlední řadě pak i osobní zášť F.M. a M.M. vůči L.S..
2. Na základě důkazů shromážděných v přípravném řízení a provedených v řízení před soudem, výslechu obžalovaných, svědků T.Z.(opakovaně), J.M., P.M., J.K., M.K., T.R., D.M., J.G., Z.M. policejního agenta, znalkyň MUDr. Marty Holanové a PhDr. Blanky Zapletalové, znalce MUDr. Jiřího Hladíka, po přečtení protokolů o výpovědi svědkyně Z.S., M.K. a svědků T. a M. S., jakož i po provedení listinných a věcných důkazů, dospěl soud ke skutkovým zjištěním, jež jsou patrna z výroku tohoto rozsudku.
3. **Obžalovaný F.M.** vypověděl, že se věnuje ovocnářství a výrobě destilátů, vzděláním je vývojář raketových motorů. S obžalovaným M. se náhodně seznámil zhruba mezi roky 2010-2014. Obžalovaný M. ho následně navštěvoval jednou za dva týdny či za měsíc. Požádal obžalovaného M., aby mu ve firmě patřící jeho otci vyrobili větší nerezovou nádobu, dal mu na to zálohu mezi 10 - 15 tisíci Kč. Obžalovaný M. se pořád vymlouval, ale nádobu nevyrobil. Poté se dohodli, že si nádobu v prostorách dané firmy vyrobí sám. Od té doby jezdil o víkendech poměrně často za obžalovaným M. do firmy, a ten mu umožňoval vyrábět tam nerezové nádoby. Za to dával

obžalovanému M. tzv. medík, což byl tekutý legální stimulant. Smyslem této činnosti bylo, aby si narkomani neničili zdraví nelegálními drogami a nevystavovali se trestnímu postihu. Látku zvanou medík konzumoval obžalovaný M. v poměrně velkém množství, dával mu ji jednou za dva či tři týdny vždy, když jeli do výroby. Část této látky dával obžalovaný M. i svojí tehdejší přítelkyni P.M.. Obžalovaný M. netušil, jaké chemické látky on vyrábí, chodil po Kyjově a vykládal o tom lži. Marihuana, která se u něj našla při domovní prohlídce, patřila obžalovanému M., který tvrdil, že ji pěstuje. Kolem konce roku 2014 dal obžalovanému M. na vyzkoušení ještě nějaké legální stimulanty, řekl mu, ať je nedává nikomu dalšímu a ze spisového materiálu pak zjistil, že obžalovaný M. tyto stimulanty rozdával a zřejmě částečně i prodával. V roce 2014 se seznámil s poškozeným. Ten mu dvakrát donesl nějaké věci k prodeji, v prvním případě od něj nic nekoupil, ve druhém případě koupil nabíječku do auta, protože mu poškozeného bylo líto. Dva týdny či měsíc poté za ním přišel T.Z., u kterého poškozený v té době bydlel, a řekl mu, že nabíječka, kterou od poškozeného koupil, byla ukradena jeho známým či sousedům, prodal mu ji tedy zpět. Zhruba na začátku podzimu pak přišel Z. i s poškozeným a donesli mu sýr na udobřenou za záležitost s nabíječkou. Toto byl jejich jediný kontakt, poškozený mu nikdy nic neukradl, Z. mu nikdy nenabízel náhradu ničeho, co by poškozený ukradl a poškozený nikdy nebyl v žádné obytné místnosti jeho domu ani v jeho laboratoři. V roce 2014 stimulanty, které by mu poškozený mohl ukrást, či je od něj případně kupovat, ani neměl. Navíc by u něj poškozený nepoznal, co přesně jsou stimulanty, které má ukrást, na lahvičkách byly chemické vzorečky. Jednou, někdy mezi lety 2013 a 2015 se mu v garáži „ztratilo“ 200 Kč nebo 20 eur, které odhodil na stoleček spolu s doklady, ale pak je zase našel, což řekl asi i obžalovanému M.. Poté už poškozeného neviděl, Z. viděl někdy na jaře 2015, tehdy mu vykládal, že si myslí, že on nebo obžalovaný M. způsobili, že poškozený skočil či spadnul do studny. Z. byl tehdy pravděpodobně hodně zfetovaný a bylo to naposledy, co ho viděl. Z. sice uvádí, že ho přišel navštívit snad dva týdny po zmizení poškozeného, to si on však nemyslí, protože když přišel, tak má za to, že v garáži už nestál traktor, který tam stával v zimě. Asi týden či měsíc poté mu obžalovaný M. řekl, že Z. chodí po Kyjově a vykládá prakticky totéž, co předtím řekl přímo jemu o poškozeném a studni. Obžalovaný M. ještě říkal, že Z. šíří nějakou druhou hrůzostrašnou historii o tom, že poškozeného měli oni dva někde zakopat. Netuší, zda tuto druhou verzi šířil skutečně Z., protože si nepamatuje, že by mu něco takového říkal, když byl u něj, nebo zda ji říkal obžalovaný M., který si vymyslí, co ho napadne. Byl z toho znechucený a předpokládal, že poškozený někam utekl, aby se kvůli svým krádežím skryl před policií. Obžalovaný M. následně chodil tak jednou za půl roku s tím, že zase slyšel nějakou historku, kterou měl Z. vyprávět o tom, jak on či obžalovaný M. měli zavraždit poškozeného, bral to tehdy už jako nechutný vtíp. Poté se 16. 3. 2019 obžalovaný M. dostavil na návštěvu. Vylezlo z něj, že se opět ošklivě pohádal se svou tehdejší přítelkyní M. a k tomu nelenil dodat to, že ho strašně naštvál pan M.. Panu M. on totiž jednou prodal malé množství „medíku“, což rozčílilo obžalovaného M., neboť to bral tak, že „medík“ je pro něj. Když obžalovanému M. řekl, že v žádném případě nechce, aby pana M. mlátil, začal M. vymýšlet, jak skvělé by bylo někoho pověsit na jeřáb a týrat ho, jak by to asi na toho člověka působilo. Odpověděl mu, že by to na ně oba působilo velice špatně, doslova snad, že by se z toho pochcali, což obžalovaného M. nadchlo. On už se o tom nechtěl dál bavit, obžalovaný M. si však v tu chvíli vzpomněl na Z. a začal vymýšlet, jak úžasné by bylo pomstít se mu za lži, které měl údajně šířit. Řekl, že by se rád dostal do pekla a že tam se člověk nejlíp dostane tím, že někoho pověsí na jeřáb. On celkem asi devětkrát nesouhlasil s tím, co obžalovaný M. říkal, to je však v originálním textu, v přepise už to není. Když obžalovaný M. říkal „no a to bychom měli někoho zakopat vedle toho už zakopaného, kdybychom věděli, kde to je“, byla to reminiscence na to, co slyšel od T.Z.. Myslel tím, že principiálně by měli někoho zakopat vedle člověka, ale že vůbec nevědí, kde je poškozený zakopaný, tak se tomu zasmáli, protože to bylo absurdní. Neví, jestli obžalovaný M. v té době věděl, kde je poškozený zakopaný, že je vůbec někde zakopaný. On sám vycházel z toho, že se poškozený někam odstěhoval. Obžalovaný M. mu neřekl nic o tom, že by věděl, že poškozený zemřel. Sledně M. obžalovaný M. vykládal nějaké hrůzostrašné smyšlenky o smrti poškozeného a poručil jí, že jemu o tom nesmí nic říct. Ona se k němu vždy chovala korektně,

nedávala najevo, že by si myslela, že někoho vraždí, postupně však při svých výpovědích v trestním řízení doplňovala další a další hrůzy, což má patrně souvislost s tím, že je těžká narkomanka. Protože neměl s obžalovaným M. žádné společné známé kromě jeho přítelkyně a T. Z., neměl se jak dozvědět, že chodí po Kyjově a vykládá, že někoho zabil. Kdyby to věděl, okamžitě by se s ním přestal bavit. Je absurdní, aby poškozeného mučil ve své garáži, která je malé rozlohy, a navíc je v centru Kyjova, obklopena infrastrukturou. Každou zimu v garáži stával jeho traktor, dalo se tam akorát projít, ne tam někoho mučit. Jeřáby tam žádné neměl, pouze dva zvedáky. Jeden z nich tam měl od konce roku 2018, což může dokázat jeho majitel, a to druhé je tzv. kladka na zvednutí motoru z osobního vozidla. Tato kladka má nosnost asi 50 kg a sama o sobě není schopná nic zvedat, musel k ní na konci roku 2017 přimotat kusem drátu pákový mechanismus, kterým se velmi pomalu dá něco zvednout. Má za to, že ani jeden ze zmíněných zvedáků nedokáže nic zvednout do výše větší než 1,5 metru, nikdy to ani nezkoušel a nikoho na to nevěšel. Přímo nad zmíněnou kladkou byla kabina traktoru. Obsah odposlechů, které se u něj dělaly, byl při převodu z nahrávky do textové podoby zfalšován. Psychologické posudky na jeho osobu obsahují asi 110 - 120 lživých tvrzení, mimo jiné se v nich tvrdí, že měl laboratoř ve sklepě, což nikdy neměl. Obžalovaný M. jako místo, kde mělo k vraždě dojít, nepopisuje jeho průjezd domu, ale dílnu firmy „Nerezová výroba Z.M.“ v Dubňanech, která je na kraji obce na samotě, mají tam jeřáby a nerezové dílenské vybavení. Přímo přes tenkou zeď od jeho garáže mají byt sousedé, mají také výhled do jeho dvora a částečný výhled k průjezdu. Částečně také vidí do jeho předsínky, protože jsou zde prosklené dveře. Do ulice vedou dřevěná vrata, která oddělují garáž od poměrně frekventovaného chodníku. Jakékoli slovo se řekne v garáži, je slyšet na chodníku a naopak. Do dvora je také přímý výhled z chodníku, který vede mezi vlakovým nádražím, kolejištěm a jeho domem, resp. dvorem. Vlastní i rodinný dům č. XXXXX, který sousedí s jeho domem. V tomto sousedním domě je také průjezd, nejsou v něm žádné zvedáky ani jeřáby. Zřídil si zde dílnu, ve které má drobné náradí na opravy traktoru, není zde žádné místo, kde by bylo možné někoho věšet na jeřáb, mučit či vraždit. Policisté odmítli jak v domě č. 2086, tak v domě č. XXXXX hledat jakékoli stopy po poškozeném s tím, že vědí, že by nic nenašli, a přece mu nebudou pomáhat. Policie prověřovala jeho připojování k internetu a zjistila, že 3. 1. 2015 se na internet nepřipojil, on se však někdy na internet nepřipojoval i týden. Argument, který souvisí s počasím v inkriminované době a tím souvisejícím stavem půdy, kdy okolo předmětného data nemělo mrznout a hlína tedy měla být způsobilá pro kopání do země, není pravdivý, protože když mrzne, tak za dva dny žádná hlína nerozmrzne. S ohledem na teploty dokládané zprávou Českého hydrometeorologického úřadu mohla v té době hlína rozmrznout do hloubky 5 - 10 cm, ani to ne. Na to, aby se vůbec dalo rýpat do země, musí tát alespoň týden v kuse. Poškozeného nikdy nikam nevozil, modrou plachtu, která se u něj v autě našla, používal na sběr švestek, měl takových plachet více. V autě vozil brigádníky na pole, vozil v něm i chemikálie, ze kterých vyráběl aroma do destilátů. Pokud se v autě vysypaly švestky nebo vycákl kvas, muselo se to uklidit, proto mohly být některé stopy poškozeny chemikáliemi. Pokud obžalovaný M. uvádí, že po mučení poškozeného byl použit mořící gel, není to pravda, v případě použití takového gelu by ostatně zůstaly stopy kyseliny fluorovodíkové na podlaze i zdech, a to minimálně sto let. Obžalovaný M. mu tvrdil, že má kladný vztah k magii, na mysl měl černou magii. Také mu tvrdil, že má kladný vztah k masovým vrahům. Po Kyjově se vykládalo, že T.Z. vaří pervitin, brával od něj chemikálie, tak soudí, že to byla pravda. Pokud by byl nějak exponovaný v souvislosti se smrtí poškozeného, neriskoval by v roce 2015 výrobu legálních stimulantů, kvůli které nakonec skončil ve vězení. Tyto stimulanty vyráběl prakticky za výrobní cenu z jakési morální povinnosti vůči chudákům narkomanům a zemřelému V.. Obžalovaný M. také v jedné ze svých lží tvrdil, že údajnému vrahovi poškozeného měl poškozený krást fet a pak se nechat ošukat, což u něj nepřipadá v úvahu, protože není homosexuál ani bisexuál. V této souvislosti mohl mluvit o soužití poškozeného s T.Z.. Pokud by byl poškozený zasypaný nějakým hydroxidem, na jeho skeletu by se našly stopy uhličitánu sodného nebo draselného, k čemuž nedošlo. Svědkyni M.K., která uvedla, že poškozený měl k „Chemikovi“ chodit pro drogy, nikdy neviděl, takže určitě nemůže vědět nic relevantního. V Kyjově se bavil jen se svými pracovníky, obžalovaným M., jeho přítelkyní a jednou

za půl roku ho přišel navštívit pan Z., což skončilo před pěti lety. Poškozeného viděl třikrát. S nikým dalším se v Kyjově nebavil, jeho přátelé jsou většinou odstěhovaní v Čechách, učí na vysokých školách. Důvod, proč se s výše uvedenými lidmi bavil, přestože bývali nafetovaní, byl ten, že se mu odstěhovali přátelé. Zesnulý V. mu kladl na srdce, že je prostřednictvím těch legálních stimulantů potřeba chudákům fetákům pomoci, aby netrpěli, tak se podle toho řídil, bral to jako morální povinnost. Motiv obžalovaného M., aby o něm vykládal lži, si vysvětluje tak, že obžalovaný M. se dostal do vazby z jeho pohledu zcela jistě kvůli němu, a sice kvůli tomu, že prodal pár gramů nějakých jeho stimulantů. Má za to, že z vazby mu psal obžalovaný M., a nikoli on jemu. Když obžalovaného M. pustili z vazby, napsal mu několikrát, ať ho přijde navštívit, což učinil proto, že jeho matka přijít nemohla a jeho další známý, pan Kratochvíl, za ním nemohl přijít kvůli policii, kdy mu policisté řekli, že pokud za ním ještě přijde, zavrou ho. Proto uvažoval v tom smyslu, že obžalovaného M. už nemohou zavřít, když ho pustili, a pozval ho na návštěvu. Obžalovaný M. jej přišel opravdu navštívit, má pocit, že dokonce dvakrát, a říkal mu tehdy, že je vše v pořádku. Když za ním byl obžalovaný M. 30. 12. 2019, říkal mu, že je vyšetřovaný pro vraždu nějakého S. a že by si měl vzpomenout, že byli 2. 1. 2015 u něj ve firmě, kdy on si toto reálně nepamatoval. Od té doby obžalovaného M. neviděl. Dále k dotazu uvedl, že legální stimulant je ten, který není na seznamu nelegálních stimulantů. Licenci na něj nemá, nebyl nikým schválen, byl v režimu „potravinového doplňku“. S obžalovaným M. nikoho ani nic nikdy nezakopával. Osoba, o které se v odposleších mluví jako o F., je T. Z.. Za vrata k němu domů chodil ještě pan M., odebíral od něj legální stimulanty a slivovici. Nevzpomíná se, že by někdy někoho fyzicky potrestal za nějakou krádež. V minulosti mu byl odcizen křovinořez, nedošlo však k násilnému řešení této situace a křovinořez nakonec dostal zpět. Nikdy nebyl na žádné hodině bojových sportů. Místo, kde byl nalezen poškozený, navštívil poprvé až s policií. Až do svého zadržení a uvalení vazby nevlastnil žádný ochranný chemický oblek ani respirátory. Když svědek Z. uváděl, že jedna z verzí, které mu řekl obžalovaný M., byla, že s poškozeným šli spolu od domu, myslel tím nikoli jeho dům, ale dům pana M.. U otce obžalovaného M. v dílně jsou dva jeřáby, o těch obžalovaný M. blouznil, když mluvil ve vazební cele s policejním agentem. Svědek Z. si na ně nepamatuje, protože tam byl určitě před více než šesti lety. Dále uvedl, že se obžalovaný M. měl bavit se dvěma spoluvězni, že došlo k dalším dvěma vraždám. Mrtvoly mají být dle M. u něj, rozpuštěné v nějakých chemikáliích, dále mělo dojít k vlečení člověka přivázaného na řetězu za vozidlem, kdy řidičem měl být pravděpodobně opět on. Rovněž mu nyní napsal dřívější spoluvězeň, že je v kontaktu se dvěma vězni, kterým předtím M. říkal, že on mu vyhodil do povětří nějakou hráz i se živým bobrem. Všechny tyto informace jsou smyšlené. I dalšímu jeho aktuálnímu spoluvězni vykládal obžalovaný M. nějaké hrůzostrašné historky.

4. K výpovědi obžalovaného M. v hlavním líčení doplnil, že neměl s poškozeným žádný spor, což by jistě mohl dosvědčit pan Z.. Není pravda, že se s poškozeným seznámil přes pana Z. ani, že mu poškozený prodal ukradený kompresor. Rovněž není pravda, že by mu poškozený ukradl peníze, to si obžalovaný M. asi vymyslel na základě toho, že se jednou zmínil o penězích, které se mu zatoulaly. Není proto pravda, že by chtěl poškozeného jen lištit, neví, proč by to dělal. Obžalovaný M. k němu poškozeného nikdy nevedl, nebyl k tomu důvod, že se u něj v domě poškozený udusil a že ho následně s obžalovaným M. zakopali, jsou také výmysly, celý děj ohledně tohoto je smyšlený. Balení poškozeného do modré plachty si obžalovaný M. pravděpodobně vymyslel proto, že mu v roce 2017 či 2018 jednou pomáhal se sběrem švestek v sadě a při tom používali modrou plachtu. V roce 2015 se však do obchodu Zempo Stober v Kyjově dodávaly plachty zelené, nikoli modré. Kdyby s obžalovaným M. vynášeli z domu nějakou velkou věc v plachtě krátce po Silvestru, určitě by si toho všimli sousedi. Pokud měli s tělem odjet bílým Renaultem, je zde podobnost s tím, že bílý Renault má otec obžalovaného M. jako firemní dodávku. On měl Volkswagen Transporter. Rýč ve svém autě tou dobou, kdy byla zmrzlá země, mít ani nemohl, k ničemu by mu nebyl. To, že údajně řekl obžalovanému M., co má říkat, pramení nejspíš z toho, že se mu M. zmiňoval, že ho otravuje Z.. V takovém případě obžalovanému M. mohl říct, že pokud nemá se smrtí poškozeného

nic společného, nemá se čeho obávat. Jediným prodejcem stimulantů okolo Kyjova byl pan M. Ohledně tvrzení o pervitinu/metamfetaminu si obžalovaný M. za ty roky nějak upravil název, vzorek, který tehdy V. přinesl, byl nějaký methoxy-fenethylamin. U násilí, které dle obžalovaného M. mělo proběhnout na poškozeném, je nesmysl, aby zároveň v době, kdy měl být údajně venku na zahradě, nic neslyšel, protože ze zahrady je slyšet, co se v předsíni děje. Ohledně jeho tvrzené spojitosti s bojovými sporty se možná obžalovanému M. zmiňoval, že jeho známý, bývalý policista, učil kung-fu na základní škole, a ten si to mohl zapamatovat. Že měl údajně dvakrát užít násilí, není pravda, naposledy se popral na základní škole. Ke znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – specializace klinická psychologie a souvisejícím výsledkům znalkyň v hlavním líčení uvedl, že v něm spatřuje snahu účelově ho poškodit a dát za pravdu obžalovanému M., přičemž mu znalkyně vložily do úst velké množství lží a mnoho věcí si vymyslely či domyslely. Lži zaznamenal a předal je policistovi, který posudek zadával ke zpracování, ten však prohlásil, že nejde o tak zásadní věci, aby ovlivnily výsledek znaleckého zkoumání. V posudku je s ohledem na jeho tvrzení versus tvrzení obžalovaného M. chybně uvedena informace o laboratořích u něj doma. Dále jsou zde vnitřní rozpory spočívající například v tom, že je na jedné straně uváděno, že mu nezáleží na vzdělání, na druhé straně, že se zabývá odbornými věcmi. Obžalovaný M. je nazýván jednou pravdomluvným, jednou lhářem. Citový chlad, který je mu připisován, mohl pramenit z toho, že před znaleckým zkoumáním mu bylo řečeno, že půjde k advokátovi, a on nemá rád, když mu lidé lžou, k takovým lidem má odstup. Citový chlad vůči někomu, u koho vidí, že se ho snaží dostat do vězení, je pochopitelný. Jinak má deset, možná víc, kamarádů, má je desítky let. Znaleckým posudkem je zpochybněno, že by měl mít špatnou paměť, tento problém však skutečně má, a to už od gymnázia, byl v tomto směru nejhůřší ve třídě.

5. Poté, co byl usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 10. 2021 č. j. 3 To 69/2021-1296 zrušen rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 6. 2021 č. j. 48 T 13/2020-1232, a věc vrácena soudu I. stupně **obžalovaný M.** svoji výpověď doplnil, že v půdě je vždy přítomen uhličitán vápenatý a křemen, jejich směs je omítka, tedy stavební odpad běžně skládkovaný v okolí obcí, jako jsou Koryčany. Vápno je stavebnina se silným protiplísňovým účinkem, není ho tedy možné nalézt v okolí lebky pokryté plísní. Nikdy nevlastnil sudy louhu, ten ovšem ve velkém používají vaříči pervitinu. L.S. žil s dvakrát odsouzeným vaříčem pervitinu T.Z., který ho propleskával. Z. dříve vlastnil dodávkovou verzi Škody Forman. S. byl chronicky bez peněz, ale měl stálý malý přísun pervitinu od Z.. Chtěl se dostat k obžalovanému M. kvůli rozšíření přísunu drog za sex. On L.S. nejméně čtvrt roku nevyhledával ani sám, ani s M. pomocí, což by bylo nemyslitelné, pokud by se cítil okraden. S. na něj neměl telefonní číslo, nikdy si nevolali a neudržovali žádný kontakt, nebyl kupcem ani prodejcem jeho stimulantů. Začátkem roku 2015 se pravděpodobně pracovní setkal se zesnulým V., buď v Kyjově, nebo v Nedvědicích. Nikdy fyzicky nenapadl obžalovaného M., naopak kvůli M. jej napadl vězeň. M. mu tvrdil, že má jeho rodina bodyguarda A., který pro něj opakovaně řešil spory s lidmi tak, že dotyčného nacpal do kufru auta a to stačilo. Prý mohl A. zavolat kdykoli a ten ho někam odvezl nebo pro něj něco zařídil. Dále od obžalovaného M. ví, že jeho otec v době jeho narození utloukl k smrti kulturistu a byl za to odsouzen. Firma M. otce nebo jeho otec sám vlastnil bílou dodávku Renault či jiné bílé dodávky, které byly v období kolem roku 2015 parkovány v areálu zámečnické dílny v Dubňanech. Následně vlastnil také minimálně dvě vozidla typu SUV, se kterými jezdil do lesa. V zámečnické dílně Z.M. byly používány dva jeřáby a žíravé mořidlo. Jedna z firem Z.M. byla stavební firma, přičemž jeden z materiálů ve stavebnictví je i vápno. Obdobně, jako policista H. vytvořil druhý, nepravý přepis odposlechů z jeho laboratoře, vytvořil i druhou verzi přepisu odposlechů z M. cely. Zatímco v prvním přepisu bylo uvedeno, že M. říká, že vlastní zámečnickou dílnu a když má s někým spor, tak dotyčného v dílně pověsí na jeřáb a použije autogen a kulatinu, a také zde bylo uvedeno, že místo, kde se celý skutek stal, je dílna na okraji blíže neurčené vesnice, po necelém roce a bezvýsledné prohlídce prostor dílny v Dubňanech byl text upraven do podoby, kde se zcela ztrácí, že zámečnická dílna má být místem

činu. Pokud však dle nové verze přepisu odposlechu má být místem činu jeho rodinný dům v centru Kyjova, nesedí údaj o vzdálenostech, protože by policista musel změnit M. uvedených 35 km na 16 až 20 km.

6. **Obžalovaný zesnulý M.M.**, jehož trestní stíhání bylo v mezidobí (po vrácení věci odvolacím soudem) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. e) trestního řádu zastaveno z důvodu jeho úmrtí, vypověděl, že poškozený, kterému se kvůli malému vzrůstu říkalo M., ukradl nějaké peníze obžalovanému M. a ten ho proto chtěl zbít. Když došlo k oné krádeži, žil a spal poškozený s T.Z.. Říkal, ať to s obžalovaným M. dá do pořádku, protože skoro o nic nešlo, ale on strašně zuřil, je to zásadový člověk. T.Z. za ním byl, v podstatě se mu vysmáli, říkal, že kdyby ho mohl aspoň lištit, byl by spokojený. Poškozený mu zavolal a chtěl po něm nějaké drogy, on mu říkal, že nic nemá, ať k němu nechodí, ale stejně přišel. Měl jít zrovna k obžalovanému M., tak se k němu poškozený připojil. Poškozený byl strašně nenažraný, šel po drogách, neměl, co se jich týče, žádnou soudnost, okrádal kde koho a pak řekl, že je už takový a že se s tím nedá nic dělat. Přišli k obžalovanému M. domů, on zůstal na dvoře, kde si zapálil, a když poté asi za 15 minut přišel, byl poškozený zamotaný do modré igelitové plachty na sběr ovoce. Obžalovaný M. ho tak sbalil a říkal mu, že poškozeného někam odveze a tam ho zbije. On říkal obžalovanému M., že tak poškozený nemůže dýchat, tak ho rozbalili. V první chvíli, když uviděl jeho tělo, mu připadalo, že je poškozený v bezvědomí. Začali ho oživovat, ale už nedýchal. Potom mu dal obžalovaný M. na výběr, jestli chce odejít, nebo mu pomůže poškozeného uklidit, tak s ním jel zakopat ho. To, co je mu kladeno za vinu, se zakládá na odposlechu z cely, kde byl předtím kvůli drogám, spoluvězeň mu tam vykládal, jak čtvrtí lidi, tak mu on řekl o nějakém pověšení, nebyla to však pravda, protože na tom místě žádný jeřáb nebyl a on nikoho zabít nechtěl, vlastně na něj zbyla mrtvola. S obžalovaným M. se začal bavit asi před osmi lety, bral od něj drogy. Vzájemně spolupracovali, dával mu nerezový materiál od nich z firmy, někdy do této firmy po pracovní době chodili a obžalovaný M. si zde soustružil. Když si obžalovaný M. objednal nějakou chemikálii, tak se to muselo skládat Destou (vysokozdvížným vozíkem), dovezlo to chemické auto a nebylo by možné to vykládat u něj ve vilové čtvrti. Dělal cokoli, o co ho obžalovaný M. žádal, nešlo o žádné strašné věci a jako závislý člověk si ho hýčkal, protože byl jeho zdrojem drog. M. drogy pouze vyráběl, nebyl jejich uživatelem. On sám drogy užívá 27 let. T. Z., kterému se říká „F.“, zná, oba brali drogy, někdy si je mezi sebou navzájem dávali. Přes Z. se seznámil s poškozeným. Poškozený byl fet'ák, žil dlouho na ulici, kradl, aby měl na drogy. Přímo od něj poškozený drogy nebral, k obžalovanému M. ho dovedl Z., jestli je bral od něj, neví, protože ho tam nikdy nepotkal, jen ví, že na něj obžalovaný M. nadával. Když chtěl poškozený jednou drogy od něj a přišel za ním, tvářil se, že přichází za Z.. Poškozený měl u obžalovaného M. doma ukrást nějaká eura. Z. ho tam dvakrát přivedl a on poté přišel s nějakými věcmi, něco mu nabízel (má za to, že šlo o kradený kompresor), M. to od něj vzal a při té příležitosti došlo ke zmíněné krádeži. Obžalovaný M. totiž nechával doma porůznu volně ležet peníze a věřil, že by si nikdo, kdo ho navštíví, nedovolil je vzít. Následně policie přišla na to, že kompresor je kradený, tak ho obžalovaný M. vrátil Z.. Dále uvedl, že v den události odvedl poškozeného k obžalovanému M., který ho po něm chtěl jako vánoční dárek to, aby mohl poškozeného zmlátit a vybít si na něm zlost z okradení. Nikdo neplánoval žádnou vraždu. Když ho vedl, měl na sobě poškozený koženou bundu a rifle. Když následně odešel na 15 minut na zahradu, bylo to z důvodu, že nechtěl být přítomen bití poškozeného, bylo mu ho líto, přestože si svým chováním koledoval. Při zachumlání do plachty neměl poškozený nic na hlavě, na obličej ani v ústech. Ruce a nohy měl omotané izolepou, přičemž nohy měl omotané u kotníků a ruce vepředu smotané. Měl na sobě boty a byl oblečený, neměl žádné viditelné zranění. Nejprve ho oživoval on, poté obžalovaný M.. Poškozený při oživování ležel na zemi v předsíni, ruce mu rozvázali a on mu dával dýchání z úst do úst. V ten moment mu z úst poškozeného do jeho úst natekla nějaká tekutina. Málem se pozvracel, zhroutil se, byl v šoku a už nic nedělal, seděl tam pak několik hodin. Neví, zda při snaze oživit poškozeného pohyboval s hlavou, ani jak měl hlavu poškozený, nedokáže to popsat, protože byl hodně nafetovaný. Netuší, proč byl poškozený zabalený v plachtě, obžalovaného M. se na to nikdy neptal.

Nejprve v momentě ožívování poškozeného chtěl zavolat sanitku, když byl ale poškozený mrtvý, už to nešlo. Poté zpanikařil a nechtěl jít sedět za něco, co nespáchal. V časové prodlevě mezi úmrtím poškozeného a momentem, kdy odjeli, seděl celou dobu ve druhé místnosti. Obžalovaný M. jel natankovat naftu do auta, on na něj čekal několik hodin, mezitím se setmělo. Celý incident s poškozeným se odehrával odpoledne přibližně od dvou do pěti hodin, stmívalo se v té době rychle. Tělo tehdy leželo v předsíni, zabalené v plachtě, ve které ho pak naložili do auta. Obžalovaný M. ho nepřemlouval, aby mu s odklizením těla pomohl, pouze mu dal na výběr, zda mu chce pomoci, či ne. Následně odjeli M. dodávkou bílé barvy. Řídil obžalovaný M., on je odmalička slepý na jedno oko a neřídí. Místo, kam se pojedou, nevybíral nikdo, dojeli na něj spíš náhodně, šlo o Chříby. Tělo nesli asi 50 metrů od místa parkování. Všechno náčiní vzal obžalovaný M., jezdil sadit stromky, a tak měl s sebou rýče v autě. Vzal také chemikálii. On mu pouze pomohl s tělem. Má za to, že rýč měli s sebou pouze jeden, kopal většinou M., on se mu snažil pomoci, ale jak byl nafetovaný, tak okolo něj spíš jen pobíhal. Po vykopání jámy do ní vysypali tělo z plachty, na něj vysypali velký pytel s vápnem či louhem a tělo zakopali. Plachtu si poté vzal obžalovaný M. s sebou, on ji už neviděl. Většinou se o tom pak nebavili, bavili se o tom až asi po 5 letech. On se o tom bavil se svou přítelkyní, protože z toho byl v šoku a hodně bral drogy. Chodit s ní začal asi měsíc po události, řekl jí to s odstupem několika měsíců, přičemž jí řekl i o roli obžalovaného M. Přítelkyně se jmenovala P.M., také brala drogy, byli spolu 5 let a jeho zadržením vztah skončil. Pokud nyní už bývalá přítelkyně na policii vypověděla, že jí řekl, že obžalovaný M. měl poškozeného omráčit nebo plesknout, není to tak, vypovídala pod drogami a pod nátlakem policie. Stejně tak jí neřekl, že se za poškozeným zavřely dveře a měla zaznít věta, že už neodejde, ani že měli být celou dobu v předsínce a že obžalovaný M. dal poté poškozenému na hlavu igelitku. T. Z. poškozeného hledal a dorážel na něj, protože věděl, že poškozený šel za ním, ale snažil se ho odbýt. Z. tvrdil, že on poškozenému volal, aby za ním přišel, ale není to pravda, naopak poškozený volal jemu a otravoval ho, načež on mu říkal, ať za ním nechodí, ale stejně přišel. O roli obžalovaného M. nikdo v jejich obci nevěděl, viděn s poškozeným byl jen on. Ve vězení se na cele začali trumfovat, kdo je větší darebák. Člověk, se kterým se v tomto smyslu bavil, byl na něj nasazený, a to kvůli odposlechům, které se týkaly drog a ve kterých zaznělo něco o vraždě se zakopáním. Odposlouchávaný rozhovor probíhal mezi ním a obžalovaným M. asi dva dny před tím, než ho zatkli. Týkal se člověka jménem S.M., který mu dlužil peníze a kterému proto obžalovaný M. nechtěl prodávat drogy. V rámci tohoto rozhovoru padla i zmínka o tom, zda by dokázali najít místo, kam zakopali poškozeného, zda toho padlo víc, neví, protože místnost, ve které se bavili s obžalovaným M., byla nasycená drogami, konkrétně metamfetaminem. Pokud mluvili o osobě jménem M., jednalo se o H.M.. Člověk, se kterým se bavil ve vězení na cele, za ním po propuštění přibližně jednou či dvakrát za měsíc jezdil. Dělal kšefty s Vietnamci, ukazoval mu peníze, říkal, že něco někam pašuje. Tvrdil, že jezdí po celé Evropě, převáží věci z místa na místo a za to je placený. Jednou u něj nechal krabici, kterou následně za týden vyzvedl. Tvrdil, že jsou v ní obrázky, které nemůže vézt přes hranice. Tento člověk mu také nabízel, že mu sežene drogy, šlo však o velké objemy v řádu kilogramů, o které on nestál. Také mu ten člověk už v cele a i poté po propuštění nabízel, že dá zlikvidovat lidi, kteří proti němu mohou svědčit. To, že by obžalovaný M. poškozeného zbil, mu nepřímou vyhovovalo, protože poškozený, který se na něm snažil parazitovat, by ho poté také už nechal na pokoji. Důvodem, proč obžalovaný M. vše popírá, je to, že je chytřejší než on a doufá, že to zůstane celé na něm. Pro obžalovaného M. nebyl problém poškozeného přemoci, protože dělal bojové sporty a poškozený byl poloviční. V minulosti mu obžalovaný M. vyprávěl, že člověka, který mu ukradl křovinořez, něžně proklepl železnou tyčí. Obžalovaný M. neměl v obydlí žádné jeřáby, když potřeboval něco rozebrat, dělal to u nich v zámečnické dílně. Dva jeřáby s plachtou, které byly zadokumentovány při domovní prohlídce, nikdy neviděl. V cele řekl spoluvězni, že matka poškozeného žije s kriminalistou, tuto informaci měl od T.Z.. Dále mu řekl, že onen kriminalista za ním ten den byl a šel pryč. Neříkal, že když někoho dvě hodiny mlátí, tak ho potom nepustí. Neví, co vše v cele napovídal, byl k tomu vyprovokovaný, celé to bylo v nadsázce a vymyšlené. V celém jejich jednání nehrála žádnou roli kulatína, nikdo místo neuklízal

mořící pastou. Není sadista, rukopisné povídky se sadisticko-sexuální tematikou, které měl ve svém bydlišti, byly jen jeho pervitinovými fantaziemi. Není vyznavačem satanismu. V době, kdy hodně užíval drogy, trpěl toxickými psychózami, okolo roku 2015 měl hodně halucinací, věděl však, co je realita a co ne. Nuncyaky, které byly zajištěny v jeho nemovitosti, mu zbyly po bratrovi. Kulatiny a další nerezové věci měl v pokoji pouze vystavené, protože ho fascinovaly, nesloužily k žádnému účelu. Po předestření fotodokumentace na č.l. 195-197 potvrdil, že užita byla plachta vyobrazeného typu. K tomu, co měl dle tvrzení obžalovaného M. aktuálně vykládat spoluvězněm, uvedl, že ve vězení se s nikým nebaví, je skoro pořád sám, dané osoby ani nezná. Ve styku byl jen tři měsíce v létě s jedním Slovákem. S ostatními vězni sice přichází do styku při eskortování, nic z toho, co tvrdí obžalovaný M., jim ale neříkal. To, co vyprávěl na policejní cele v rámci odposlechů, bylo přehnané, ale bylo to zasazené do reálu, dělo se to v určitém rozsahu. Pozemek, kde stála dílna jeho otce, před šesti lety hlídal vrátný. Permanentně je tam kamerový systém, hlídá to bezpečnostní služba, která má záznamy o každém vstupu. Každý měl svůj čip, i on, neví však, zda se ty záznamy vedou tak dlouho.

7. Po vrácení věci nalézacímu soudu soudem odvolacím zesnulý M. doplnil, že nikdy neřídil auto, kdykoli potřeboval někam odvézt, vozil ho M.. Od svého otce si nepůjčoval klíče od aut, dvakrát či třikrát si půjčil dodávku z firmy, když potřeboval M. něco odvézt. To, co sděloval utajovanému svědkovi, si většinou vymýšlel, protože se snažil být zajímavý. Nikdy ale netvrdil, že je králem feťáků nebo že vymýšlel nějaké patenty. Průběh incidentu, který se měl stát, popsal jako nějaký hollywoodský film, protože se v kriminále nudil a myslel, že čím víc neuvěřitelně bude vše znít, tím spíš to proti němu nebude nikdo moci použít. Potřeboval se jen svěřit s tím, že se zúčastnil nějaké vraždy.
8. Svědék T. Z. vypověděl, že má přezdívku F.. Dlouhodobě nitrožilně užívá pervitin, v minulosti byl za drogy dvakrát odsouzen. Oba obžalované zná z Kyjova už mnoho let, řešil s nimi i drogy. Dříve navštěvoval obžalovaného M. a obžalovaný M. navštěvoval jeho. Do doby zmizení poškozeného neměl s obžalovanými žádný konflikt. Poškozený u něj asi rok a půl bydlel, nelze říct, že by si byli blízcí. V den zmizení poškozeného doma pracovali, okolo 14 hod. mu poškozený řekl, že pojedou na kole za obžalovaným M., že s ním má něco domluveného a už se nikdy nevrátí. Okolo 17 hod. volal obžalovanému M., který mu na dotaz, kde je poškozený, řekl, že tam byl a šel pryč. V následujících dnech se snažil poškozeného různě sehnat, po asi čtyřech dnech mu obžalovaný M. řekl, že byl poškozený u nich, ale protože měl návštěvu, vyhnal ho. Sháněl poškozeného i u obžalovaného M., ten mu však k jeho zmizení neřekl nic. S obžalovaným M. se bavil v následujících dnech vícekrát a ten mu řekl několik verzí, co se stalo. Jedna z verzí byla, že přišli na ulici, kde bydlí obžalovaný M., tam poškozený nasedl na kolo a odjel. Následně se po Kyjově vykládalo několik verzí ohledně zmizení poškozeného. Jeden člověk mu řekl, že viděl obžalovaného M. a poškozeného, snad dokonce bez kola, jít směrem po cestě. Kolo se následně nikdy nenašlo. Poškozený daného dne odjížděl za obžalovaným M. skrz drogy, byli nějak domluveni. Peníze na drogy s sebou poškozený neměl. On sám od poškozeného nikdy žádné drogy neměl, od obžalovaného M. bral párkrát něco podobného pervitinu, co se také aplikovalo nitrožilně. Jinak obžalovaný M. páčil kořalky, kolem toho se hodně bavili, chodívali košťovat. Obžalovaný M. a M. se kamarádili především kvůli výrobě nerezových součástek na Maturovy pokusy. Poškozený jednou ukradl obžalovanému M. 20 euro, krádež se nijak nevyřešila. Případů, kdy poškozený někde něco ukradl, bylo víc, i jemu samotnému něco ukradl, což zjistil až poté, co zmizel. Nikdy neslyšel o tom, že by se poškozený snažil své krádeže kompenzovat tím, že by se nabízel jako prostitut. Jednou se stalo, že poškozený ukradl ve společném sklepě sousedovi malou nabíječku v hodnotě 500 Kč a prodal ji obžalovanému M.. Když se to dozvěděl, nabíječku od obžalovaného M. koupil zpět a vrátil ji sousedovi – nedovede říct, jestli u toho s ním byl poškozený. Když byl u obžalovaného M., vykládal mu, že mu poškozený ukradl tu dvacetieurovku a že je to parchant, nebylo to více než 3-4 měsíce před zmizením poškozeného. Z fotografií oblečení poškozeného,

kteřé mu byly předloženy v přípravném řízení, poznal bundu s červeným zipem, kterou sám opravoval, a kraťasy, které měl poškozený daného dne na sobě, protože bylo teplo. Opasek poškozeného našel v únoru v parku pověšený na odpadkovém koši, má za to, že ho měl poškozený také na sobě v den zmizení. Obžalovaný M. měl u sebe doma v dílně všechno možné. Kladku-jeřáb měl v průjezdu, používal ji, když se něco opravovalo. V dílně otce obžalovaného M. nebyla uvnitř žádná taková zařízení, venku neví. Na poškozeném si nikdy nevynucoval sexuální vztah, byly tam jen pokusy. Nikdy nezaznamenal v chování obžalovaného M. ani obžalovaného M. projevy agrese. Neví o tom, že by poškozený prodal obžalovanému M. nějakou jinou věc krom nabíječky. Neví o tom, že by poškozený dlužil obžalovanému M. peníze.

9. Při svém dalším výslechu, kdy byl opětovně vyslýchán v hlavním líčení poté, co věc byla po odvolacím řízení vrácena soudu nalézacímu, doplnil, že k obžalovanému M. s L.S. nechodil, byl tam jen jednou, když vyřizovali situaci, že S.M. prodal kradenou nabíječku. On tehdy M. vrátil za nabíječku peníze, věc se vyřešila v poklidu. L. chodil k obžalovanému M. sám, jednou se stalo, že tam sebral desetieurovku nebo dvacetieurovku, k tomu se obžalovaný M. vyjádřil ve smyslu, že „je to parchant“. Nechodil tam ale pro drogy, ale ochutnávat kořalky. L. nikdy od obžalovaného M. drogy nepřinesl, slyšel však o tom, že L. a muž zvaný M., který posléze zemřel, přinesli M. nějaké věci a údajně si za to vzali fet. Obžalovaný M. měl plný dům chemikálií. L. ho znal kratší dobu než on, nikdy nemluvil o tom, že by měl z obžalovaných M. či M. strach. V den, kdy L. viděl naposledy, si L. okolo poledne domluvil telefonicky schůzku s obžalovaným M.. Předtím ho neviděl čtyři dny, v noci z 1. na 2. ledna u něj L. přespál. Když odcházel, neměl peníze, šlo o to, že měl dostat nějakou drogu zadarmo, pravděpodobně pervitin v syčkém stavu. Odešel okolo druhé hodiny odpoledne, byl nalahko oblečený, půjčil si od něj kolo, které se následně už nikdy nenašlo. On se po něm začal shánět okolo čtvrté či páté hodiny odpoledne, jako prvnímú volal obžalovanému M., který mu řekl, že tam byl a odešel. Poté se pokoušel obžalovanému M. ještě párkrát dovolat, ale nepodařilo se mu to. Čekal na něj doma, u toho si lehl a usnul. Poté jej hledal víckrát, od obžalovaného M. se dozvěděl několik verzí. První byla ta, že L. přišel k M. domů a ten ho vyhnal, protože měl návštěvu. V následující verzi obžalovaný M. tvrdil, že s ním šel někam na XXXXX ulici blízko bydlíště obžalovaného M. a tam že L. nasedl na kolo a odjel. Obžalovaný M. mu nikdy nepotvrdil, že by ten den dal L. drogy. Incidenty s nabíječkou a ukradenými penězi proběhly ten samý měsíc nebo v rozpětí dvou měsíců, od L. zmizení to bylo s odstupem tří až čtyř měsíců. L. se mu nesvědčoval, zda chodí za obžalovanými, myslí si však, že za obžalovaným M. byl vícekrát. Neví o tom, že by měl L. za něco jemu či jiným platit tělem, co se týče placení, tak čóroval. Svědci o něm a L. vypovídali jako o partnerech proto, že u něj L. rok a půl žil. Doplnil, že je držitelem řidičského průkazu, v současnosti vozidlo nevlastní, v minulosti měl modrého Favorita combi registrovaného na svou osobu. Pokud si někdy půjčoval od někoho auto, pak pouze od svého bratra červený osobní Citroen. Obžalovaný M. žádným vozidlem nejezdil, chodil pěšky. Do práce prý jezdil s otcem autem, to však on nikdy neviděl. Obžalovaný M. měl také nějakého Favorita, asi modrého, poté měl něco jiného. Delší dobu zpět s ním někdy jezdil, obžalovaný M. ho nikdy nevozil, neměl v té době ještě řidičák, tak potřeboval, aby mu on něco odřídil. Neví o tom, že by obžalovaný M. používal obžalovaného M. jako řidiče, když potřeboval někam zavézt. K rozporu ohledně aktuální výpovědi, dle které si on sám drogy vyráběl, neví proto, zda je obžalovaný M. prodával či měl někoho, kdo by zprostředkovával prodej, a výpovědi minulé, ve které připouštěl odběr nitrožilně aplikované látky podobné pervitinu od obžalovaného M., uvedl, že se odvolává na minulou výpověď. Při domácí výrobě drog používal kyselinu fosforečnou a kyselinu chlorovodíkovou. Kdysi si v obchodě koupil litr a měl ho doma spoustu let, protože při výrobě používal jen malé množství. Na zahradě má nehašené vápno, neví, jestli tam bylo v roce 2015. Louh v roce 2015 vlastnil. V současné době u něj přebývá jeden muž, za ubytování mu neplatí.

10. Svědék J.M. vypověděl, že s obžalovaným M. byli delší dobu kamarádi, bavili se především o problémech v zemědělství, s tím souvisí, že kontaktoval jeho právníčku ohledně heveru – zvedáku na rozpůlení traktoru. S obžalovaným M. půlili traktor kvůli výměně spojky, převezl se k němu jeho zvedák, který tam poté zůstal. Je to dílenský jeřáb, říká se mu žirafa, trubkový, pevné konstrukce ze silnostěnných materiálů, hydraulický, s nosností asi 1 tuna. Daný zvedák je skoro 2 m dlouhý a 1,5 m vysoký. Rameno zdvihne výš, než 1,5 m, může se pod něj postavit dospělý člověk. Zdvihnout se na takovém zvedáku dá cokoli, co nepustí pojišťovací ventil, člověk se na něm určitě zvednout dá. Obžalovaný M. měl zvedák doma asi půl roku v roce 2018, o Velikonocích se pak udělal zátah. Předtím ho měl půjčený ještě jednou, neví však, kdy to bylo. Neví o tom, že by měl obžalovaný M. v domě jiný zvedák, než tento. Asi 40 cm pod ramenem zvedáku je oko s hákem. Když se zvedák půjčoval poprvé, transportoval se na vozíku za autem, udělali jakousi brzdu a hned se to vracelo.
11. Svědčyně P.M. vypověděla, že v současné době asi 4 - 6 měsíců nepožívá drogy ani žádné léky. Obžalovaný M. je její bývalý přítel, obžalovaného M. zná jako kamaráda. S obžalovaným M. spolu byli od 30. 1. 2015 do 21. 4. 2019, kdy u nich byla kriminálka. Bydlela tehdy u nich doma, obžalovaný M. se jí ujal poté, co ji našel na ulici. S obžalovaným M. spolu užívali pervitin, neřekne, jak často. Párkrát za dobu soužití se pohádali až tak, že došlo na fyzický kontakt. Obžalovanému M. vyráběl obžalovaný M. nějaké nerezové nádoby, takže se u něj společně stavovali tak třikrát týdně. Nechodila k M. vždy, když tam byl obžalovaný M., jen někdy. Poškozený byl její spolužák ze školky, na základní škole byl asi o rok níž. Asi bral drogy, společně je však nebrali. Obžalovaný M. se jí chvíli poté, co se k němu nastěhovala, pod vlivem drog svěřil s tím, že měli poškozeného nějak vylákat, došli společně k obžalovanému M., poté ho měli něčím omámit, nějak ho museli přemístit a prý u M. v zádveří mu strčili na hlavu nějaký igelit a odešli. Poté se vrátili a zkontrolovali, jestli poškozený dýchá či ne a pak prý se ho chtěli nějakým způsobem zbavit, sanitku asi nevolali. Prý ho měli naložit do auta a někam vyvézt do lesa. Zbavit se poškozeného měli kvůli jeho údajné krádeži, o mučení či bití nic nezaslechla. Znovu se o tom s obžalovaným M. nikdy nebavila. Obžalovaný M. se o tom bavil víckrát, pořád opakoval tu samou verzi. Ze začátku mu nevěřila, s odstupem času kvůli opakování asi ano, nemohla to však vědět jistě, protože ze začátku se do toho montovalo to, že to mohl být pan Z.. Obžalovaný M. působil, že ho to trápilo. S obžalovaným M. o ničem takovém nikdy nemluvila, a to proto, že jí obžalovaný M. řekl, aby na sobě nedávala znát, že něco takového ví. V době, kdy byl obžalovaný M. ve vazbě, spolu danou věc neřešili, nežádal ji, jak má vypovídat. O tom, jakým způsobem měl poškozený přijít o život, hovořila pouze jednou s panem K., ten však řekl, že se o tom nechce bavit, že to není jeho věc. O perverzních fantaziích obžalovaného M. možná četla v nějakém deníku, v žádné z nich nefiguroval sáček přes hlavu či dušení, o představách, že by se miloval s mužem, neví. Ví o tom, že se obžalovanému M. měl ztratit křovinořez, neví však, kdo to měl udělat, ani, jak se věc řešila.
12. Svědék J.K. vypověděl, že obžalovaného M. zná přátelsky, obžalovaného M. viděl dvakrát v životě. Slyšel o zmizení M., P.M. vykládala po barech, že má být naložený někde v sudu a pak, že má být zakopaný, že ho někdo zastřelil. Že má být M. naložený u obžalovaného M. v sudu vykládalo víc lidí. Každý Kyjovák měl jinou verzi toho, co se mělo stát. Přímou s obžalovanými se o ničem takovém nikdy nebavil.
13. Svědčyně M.K. vypověděla, že obžalovaného M. zná po celou dobu, co byla uživatelkou drog. Obžalovaného M. nezná ani podle přezdívky „Chemik“, nikdy ho neviděla. K dotazu stran zmizení poškozeného vypověděla, že již ve výkonu trestu k tomuto vypovíдалa a za svojí tehdejší výpověď si stojí. Strávila s obžalovaným M. víkend, kdy se jí přiznal, jakým způsobem sprovodil ze světa poškozeného. Že se tam ten incident odehrál, že ho zakopal, že by měl být v XXXXX. Obžalovaný M. jí vykládal, že se tam poškozený objevil, že s ním chtěl navázat bližší vztah, protože by měl u něho větší přísun drog, proto se mu chtěl dostat k tělu. Protože měl obžalovaný poškozeného plně

zuby, zavedl ho k nim do průjezdu nebo sklepa, tam mu nasadil sáček na hlavu, nechal ho tam udusit, pak ho odvezl a zakopal v XXXXX. Neví, jestli sám nebo s někým, o tom se nebavili. Dále k tomu řekl, že mrtvolu pod dva metry do země zakopanou ani prasata nenajdou. Dále doplnila, že pod výrazem „navázat bližší vztah“ chápala, že poškozený byl jak gay, tak heterosexuál, byl prodejní, chtěl s obžalovaným M. navázat sexuální kontakt. K nasazení pytlíku na hlavu poškozeného měl obžalovaný M. uvést, že takové lidi nemůže vystát. Dále upřesnila, že se skutek měl odehrát „pod barákem“ – jak mají garáž, sklep či průjezd, prostě v obydlí obžalovaného M., jen o patro níž, kde ho měl připoutat k radiátoru. Dále uvedla, že obžalovaného M. nikdy neviděla řídit motorové vozidlo. K upřesnění času, kdy se od obžalovaného měla tuto informaci dozvědět, uvedla, že to bylo již nějakou dobu předtím, co byla ve výkonu trestu. Bylo to před jejím nástupem do výkonu trestu, možná v roce 2018 nebo 2019. S touto informací nijak nenaložila, v první chvíli tomu nevěřila, pak se jí to rozleželo v hlavě. Neví, proč nešla na policii, měla strach. Když jí to obžalovaný M. sděloval, byl pod vlivem drog. O tomto by měl vědět i J.G., který to měl vědět také od obžalovaného M.

14. Svědék J.G. vypověděl, že obžalovaného M. zná od vidění, obžalovaného M. zná delší dobu. Ani od jednoho drogy nebral, drogy si vyráběl sám pro sebe. K obžalovanému M. do domu nesměl, ví akorát, že dával lidem práci v zahradě, jezdil traktorem a měl vinohrad. Ví, kdo byl M., mladý kluk, který kvůli drogám změnil svoji orientaci z holek na kluky. Zná i T.Z.(F.), když bydlel na ulici, tak k němu chodil na oběd. Z. s poškozeným byli pár. Dne 1. ledna se od Z. dozvěděl, že poškozený zmizel. Z. měl z toho nervy, že mu policisté překopali zahradu, sám tomu velkou váhu nepřikládal. O zmizení poškozeného se vykládalo kde co, každý to házel na každého. Obžalovaný M. a Z. byli dříve kamarádi, oni to na sebe házeli. Sám se dozvěděl, že měli na poškozeném vyzkoušet nějakou drogu, kterou on nerozchodil. Zná i M.K., ta si někdy vymýšlí. Nikdy neslyšel, že by do zmizení poškozeného byl zapojen obžalovaný M., jen věděl o hádkách mezi M.Z.. K dotazu doplnil, že fyzickou agresí u nikoho zmíněných nezaregistroval. S M. K. se o ničem detailně nebavil, neví o tom, že by měla nějaký krátkodobý vztah s obžalovaným M.
15. Svědčynie D.M., matka obžalovaného M., vypověděla, že si syn občas přivedl nějakou přítelkyni domů, většinou byly nezaměstnané. Syn pracoval u svého otce, jeho výplata chodila na její účet. Ví, že byl syn závislý na drogách. Neví, že by byl dealer. Začalo to, když nastoupil do Hodonína na učební obor, žádný výuční list nezískal. S jeho závislostí se snažili bojovat, ale on jí řekl, že si může dělat, co chce. Nevyhodila ho na ulici, to nešlo. Poškozeného neznala. Pokud se týká vánočních svátků v roce 2014, přijíždí obvykle dcera z Čech, mezi svátky se staví i syn. Nedokáže přesně říci, zda došlo v tom období k něčemu zajímavému či neobvyklému. Uklízela na dětském oddělení, od roku 2013 se tam měnila okna. Chodila do práce i o víkendech, dělaly se dvanáctky. V domě bydlela v tu dobu ještě babička obžalovaného, která se tam nastěhovala v roce 2011, ta měla pokoj hned vedle něho. Pokud jde o prostory v domě, doje jsou vrata do garáže, kotelna a prostory. Vchází se tam z domu nebo z venku. Neví o tom, že by v těch dnech byl někdo u syna na návštěvě. Obžalovaný M. občas syna dovezl, něco dělali v Dubňanech. Byli v přátelském vztahu. Pro syna obžalovaný M. hodně znamenal. Neví, jestli si od něj něco nosil. Do synova pokoje neměla přístup. Doplnila, že v průjezdu jejich domu se nenachází žádný radiátor, z kotelny vedou trubky. Babička měla přehled o návštěvách. Syn se v roce 2014 rozešel s P.K., v roce 2015 přišla P.M., která u nich začala bydlet. Syna se neptala na zmizení poškozeného, ví, že něco o zmizení nějakého kluka říkali sousedé. Syn míval takové představy, povídal si sám pro sebe, měl pocit, že ho stále někdo sleduje, kontroluje. Spolu si nepovídali. Syn nemá řidičský průkaz a vozidlo nikdy neřídil. Oblast, kde bydlí, je taková čtvrť rodinných domků.
16. Svědék T.R. vypověděl, že byl s oběma obžalovanými na cele od 29. 4. do 13. 5. 2021. Obžalování se mezi sebou hádali o trestné činnosti. Obžalovaný M. vyčítal obžalovanému M., že ho do toho namočil. Obžalovaný M. zase říkal, že měl M. skončit v sudu jako ti další. Ještě na eskortě v Brně

se potkal s nějakým odsouzeným, který mu říkal, že se potkal s obžalovaným M. ve vazební cele a obžalovaný M. se mu měl svěřit, že u obžalovaného M. vyráběl nějaké sudy, do kterých schovával mrtvoly, a že za dodávkou tahal nějakého člověka na řetězu. V tu dobu tam byl přítomen i obžalovaný M., ale to ani nevěděli, že se jedná o něho, ten tam tenkrát jen mlčel. Obžalovaný M. nebyl ve věznici napaden, pouze byl zadržen dalším vězněm, když chtěl napadnout obžalovaného M..

17. Z výpovědi svědkyně Z.S. se podává, že dobře zná obžalovaného M., byl pro ni jako bratr. P.M. zná také, kamarádky však nebyly, M. na ni žárlila. Poškozeného znala z ubytovny, kde společně bydleli. Obžalovaného M. osobně nezná, jen slyšela, že vařil drogy. T.Z. nezná vůbec. Dřív byla uživatelkou návykových látek, nyní jen kouří marihuanu. Pokud ví, tak poškozeného začali hledat už ke konci roku 2014. V roce 2015 měla nastoupit do výkonu trestu, od března byla před trestem na útěku, odjela z Kyjova. Není si vědoma toho, že by se jí P.M. nebo někdo jiný zmiňoval o tom, že by mohl být poškozený zavražděn. Nevěří tomu, že by obžalovaný M. byl něčeho takového schopný.
18. Z výpovědi svědkyně M.K., matky poškozeného, která byla v hlavním líčení čtena, bylo zjištěno, že poškozený s ní žil ve společné domácnosti do roku 2011, pak začal bydlet na ubytovně a následně u T.Z.. Bral drogy, nepracoval, byl na sociálních dávkách. Navštěvoval ji každý den, občas mu dávala peníze i jídlo. Naposledy ho viděla o Vánocích roku 2014, na Silvestra jí ještě volal a přál jí do nového roku. Několikrát se jí zmiňoval, že se bojí smrti a že se bojí chodit po městě, byl vystrašený, víc k tomu neví. Celých pět let jí trápilo, kde syn byl, nespala kvůli tomu. Ví, že jí to syna nevrátí, ale bude požadovat částku za pohřeb a za těch pět let, co vytrpěla.
19. Z výpovědi svědka T.S., bratra poškozeného, která byla v hlavním líčení čtena, soud zjistil, že s poškozeným nikdy nežil ve společné domácnosti. Poškozený bydlel nejprve u matky, poté u jistého Z. a on u svých prarodičů. Poškozený nechodil do práce a neměl žádný příjem, hodně bral drogy. On ani prarodiče mu nedávali žádné peníze, neví, kde peníze sháněl. Vídali se přibližně jednou týdně, poškozený se nikdy nesvědčil, že by se bál o život nebo že by mu někdo vyhrožoval. Svědek M.S., otec poškozeného, uvedl, že s poškozeným žil pouze po dobu jeho prvního roku života, pak jej viděl jako plnoletého. Začali se normálně bavit, potkávali se náhodou na pivu a podobně. Naposledy se viděli týden před tím, než poškozený zmizel, potkali se před nádražím, kde poškozený kouřil marihuanu. Poškozený se mu nikdy nesvědčoval, víc se bavil s bratrem.
20. Policejní agent v postavení utajeného svědka vypověděl, že byl s obžalovaným M. v roce 2019 deset dnů umístěn na cele ve Vazební věznici Brno, následně byli v kontaktu čtyři dny v říjnu po M. propuštění. Jejich vztah byl vřele kamarádský, obžalovaný z něj neměl respekt ani strach a nebylo patrné, že by měl fyzické či psychické obtíže. Byl přehnaně aktivní, pořád chodil po cele, mluvil o drogách a jejich výrobě s kamarádem F.. Ohledně výroby drog dost přeháněl, říkal, že vyrábějí syntetický kokain, že jsou z polystyrenu schopni udělat pervitin a podobně. Popisoval, že drogy užívá 27 let, na léčení byl dvakrát, ale nemělo význam. Nepocíťoval žádné abstinenci příznaky, což odůvodňoval tím, že jeho kamarád F. vyrábí velmi kvalitní drogy. Neměl agresivní výkyvy, mluvil o sobě jako o géniovi a šikulovi. Zmiňoval, že vše zdědí po svém bohatém otci, a že jsou na něj v Kyjově všichni odkázaní, protože prodává drogy, je tam králem feťáků a má absolutně zjednaný respekt. Jediný exces měl se spoluvězněm ve sprše, když mu tam vyprávěl, že je extrémně nebezpečný. Obžalovaného M. pokládal za svého nejlepšího kamaráda a modlu, stále o něm mluvil a obdivoval jeho chytrost při práci s chemikáliemi. Byli pořád spolu, když byl M. v záprahu a dělal drogy, on se o něj staral, nosil mu nákupy a dohlížel na var. V souvislosti s odhalením drogové trestné činnosti necítil vůči M. zášť, zlobil se na nějaké Kyjováky a říkal, že je bude muset zabít. Po propuštění z vazby byl obžalovaný M. za M. asi dvakrát na návštěvě, jejich vztah byl stále kamarádský, dokonce plánoval, že až budou M. převážet z věznice, pokusí se ho osvobodit. M. mu

řekl, aby to nedělal, že je mu ve vězení dobře. Ve vztahu k L.S. bylo znát, že má v sobě vnitřní boj, zda o tom mluvit či nemluvit, ze začátku nemluvil úplně konkrétně. Zadržával se, vymýšlel vhodná slova, nechtěl to říct, ale pak se k tomu sám zase vrátil. Zdálo se, že Strmisku nenáviděl, protože byl gay a okrádal je i lidi ve vsi a že byli v podstatě předem domluveni, že to s ním neskončí dobře. Vše se S. se prý odehrálo v dílně u otce, nezmínil, jak se tam dostali. S. jim zavolal, jestli nemají nějaké drogy, že si přijde, obžalovaný M. mu říkal, ať radši nechodí. Za deset minut za nimi však přišel, M. ho dostal jako dárek. Pověsili ho na jeřáb, dali pod něj dvě plachty a sami se ustrojili tak, aby na nich nezůstaly žádné stopy, měli chemické respirátory, aby necítili pach spálené krve. Rozpálili třicítku kulinu autogenem a dostal ji do zadku. Poté se rozhodli ho zabít a zakopat, protože by to, že ho mučili dvě hodiny, určitě někde práskl. Chtěl mu podle muslimského práva uštíhnout na střihačce obě ruce, od toho ho však M. odradil, protože by museli uklízet ještě střihačku. Při úklidu dílny tam stříkali nějakou kyselinu na zničení stop DNA, všechno to šumělo. Mrtvolu následně naložili do dodávky, první vybrané místo přešli, protože se ve tmě dobře neorientovali, na dalším místě, které vybrali, bylo auto s lidmi, tak jeli dál. Z toho měl špatný pocit, příště musí mít díru už vykopanou. Kopali s M. oba společně, vzali si pervitin, aby na to měli sílu. Používali rýč a lopatu, trvalo jim to pět hodin, protože M. chtěl nejlepší dílo. Vražda se odehrála buď 1. ledna před půlnocí nebo 2. ledna po půlnoci, tělo zakopávali 2. ledna v noci, kdy byla obleva a měkká zem, den na to pak začalo mrznout a poté sněžit. M. si chtěl ze šetrnosti ponechat plachtu, ve které bylo tělo zabaleno, on mu však řekl, že je to hloupost, tak ji hodili do díry. Dále doplnil, že mimo věznic se s obžalovaným potkali někdy v srpnu na Kyjovských slavnostech, kam ho i s dalším agentem obžalovaný pozval a strávili s ním asi dvě hodiny. Poté mu obžalovaný dal adresu domů a on ho asi čtyřikrát navštívil, z toho naposled spolu trávili asi čtyři dny. Mimo výkon vazby se obžalovaný choval prakticky stejně, byl mnohomluvný, nezdálo se, že by bral drogy a i sám jejich užívání negoval. Cestou k rybníku v Kostelci mu zvenčí ukazoval objekt dílny, byla nejspíš někde na okraji Kostelce. Když obžalovanému říkal, že má problém s jedním mužem z Karviné, kvůli kterému je ve vazbě, a že by od něj potřeboval službu, nabídl mu, že to udělá stejně jako s L., že vykope díru a usmrtí ho. On po něm chtěl, aby to bylo na stejném místě, jako byl zakopán S., s čímž obžalovaný neměl problém. Popisoval, že pro něj bylo nepříjemné kopat tu díru s mrtvolou, ale samotná vražda byla hračka a nezanechala na jeho psychice žádné stopy. S tím, aby si ho zakopal on sám, obžalovaný nesouhlasil, neboť mělo jít o svaté místo, kde je potřeba provést nějakou speciální modlitbu černé magie, spočívající v prokletí duše. Popisoval, že takto provedl černou magii i s L. a uvěznil jeho duši v těle. Obžalovaný chtěl díru vykopat sám, říkal, že mu na to stačí jedna noc a jediné, co potřebuje, je rýč a lopata. Krumpáč použít nechtěl, protože měl prý vyzkoušeno, že s ním se úzká a hluboká díra kopat nedá. Náradí si plánoval sám koupit a na místo se dostat na kole. Mluvil o tom, že je důležité dát mrtvému pytel na hlavu, hodit tělo do jámy, zasypat ho vápnem, na to igelit, na igelit vykopané kameny, aby byl dostatečně zatížený, a pak vše zasypat hlínou. Říkal, že mají vápna hodně, protože ho potřebovali k neutralizaci chemikálií v nějakých domech a nějakém skladu, který měli v bývalé slepičárně. Zalít mrtvolu kyselinou odmítal, protože ta je cenná pro výrobu drog. Konkrétní místo, kde bylo tělo L.S. nalezeno, se nacházelo asi kilometr od místa, kam jej zavedl obžalovaný. Tehdy je vyzvedl další z policejních agentů a jeli autem do Koryčan, poté lesem po asfaltové cestě, načež zastavili na parkovišti u křížku, kde vedly lesní cesty. Nějakou dobu šli po jediné z lesních cest, která vedla z kopce až ke křižovatce, kde se jedna z lesních cest stáčela nalevo až o 180° a druhá vedla v pravém úhlu přímo doleva dolů. U první se zastavil, začal se ohlížet na levou stranu, koukal na tu zpětnou stoosmdesátku a úplně se nervově zhroutil, třásl se, potil a nemohl mluvit. Říkal, že je z toho úplně hotový, že to místo je strašně zlé a je mu špatně z toho, že se tam vrátil. O vraždě mu obžalovaný vyprávěl několikrát, způsob provedení popisoval vždy shodně, gestikuloval u toho, působilo to věrohodně. Mučení si prý užíval, byl naprosto v klidu, čekal nějakou reakci, ale ta nepřišla. Mělo se to odehrát v dílně někde na okraji Kostelce. Vzhledem k tomu, že s čištěním dílny bylo tehdy dost práce, by další lidi asi střílel v lese, ale to by si neužil. Byl přesvědčen, že policie jej nevede jako podezřelého, protože nemají tělo. Dalšímu policejnímu agentovi při setkání v Kyjově o vraždě vyprávěl hned po

seznámení, také říkal, že o tom napíše knihu. S ostatními spoluvězni o vraždě nemluvil. Nezmiňoval, že by někoho zabil už dřív, prý to ale pro něj bylo tak snadné, že se k tomu asi vrátí, že by se tím mohl živit. Otec o něj dřív moc nejevil zájem, postupem času se však jejich vztah zlepšoval, otec měl snahu ho začlenit do společnosti a nabídl mu práci. Nemluvil o tom, že by měl otec na vraždě jakýkoli podíl. K dotazu doplnil, že o věrohodnosti toho, co mu obžalovaný M. vyprávěl, jej přesvědčilo nejen to, že o tom obžalovaný poměrně přesně vyprávěl, ale i ukazoval, naznačoval, že když třeba říkal, že mu dali pytel, tak přesně ukázal, nakročil jednou nohou, oběma rukama ukázal pohyb, jakoby přetahoval někomu ve výšce břicha pytel na hlavu.

21. Svědek Z.M., otec M.M., vypověděl, že se jeho syn začal s obžalovaným M. kamarádit asi v roce 2015. V roce 2016 či 2017 spolu byli pořád, obžalovaný M. ho vozil do práce, dělali si v dílně věci z nerezu. V roce 2017 či 2018 dal synovi od dílny klíče, na pager mu chodily informace o tom, kdy v dílně jsou. Jeho firma sídlí v Dubňanech v areálu bývalého státního statku, je tam dost velký pohyb lidí, na vjezdu jsou kamery. Má zde jednu dílnu o rozloze asi 500 m², ve které jsou dva jeřáby, soustruhy, ohraňovák, nůžky a svářečky. Nosnost jeřábů je asi 1,5 tuny, výška 3,5 m. Jeřáby jsou používány k montáži výrobků. Syna nutil pracovat, vozil ho do práce, dával mu plat, on si však v práci lehl a spal, byl zaměstnanec na ostudu. Jeho drogová historie je strašná, dvakrát ho dal na léčení, ale nevyšlo to. Syn byl líný pracovat, musel na to mít náladu. Narodil se na jedno oko slepý, řídit auto nikdy nechtěl. Když syn jezdil do dílny s obžalovaným M., pracoval M., ještě tam na soustruh chodil nějaký Z. či Z.. M. si tam vyráběl velké nádrže, protože likvidoval chemikálie. L.S. neznal. Kamery v dílně nesleduje nonstop, dalo by se však dohledat, zda tam někdo byl, protože o tom chodí sms a když se dílna nezakóduje v osm večer, volá bezpečnostní služba. Kdo do dílny vešel, je zjistitelné podle kódu. Tato bezpečnostní opatření existují od roku 2014, proto, že mu z dílny byla ukradena spousta věcí. V roce 2015 začali zaměstnanci v dílně pracovat nikoli v pátek 2. ledna, ale až v pondělí 5. ledna. Tou dobou v dílně nemohli být jeho syn a obžalovaný M., neměli ještě klíče, takže by si je od něj museli půjčit. Od roku 2015 do současnosti vlastnil on a jeho firma čtyři dodávky Renault, nějaká osobní auta, Nissan do lesa a od roku 2019 Volkswagen Amarok. Měl pobočku ve Stráži pod Ralskem, kde jezdili zaměstnanci s bílou šestimístnou dodávkou Renault. V roce 2018 či 2019 si od něj obžalovaný M. půjčil dodávku, když jel do Anglie, jeho syn automobily nevyužíval. Jeho známý z Kyjova P.A. přezdívaný „A.“ se se synem nekamarádlil, nedělal mu řidiče. Stále vlastní zámečnickou dílnu, jeřáby v ní jsou stejné. V rámci podnikání používá v malém množství kyselinu na moření svárů, nejvíc jí měl desetilitrový kanýstr. Hašené vápno nepoužívá. K synovi M.M. doplnil, že je to takový pohádkář, hodně lže, drogy bere od čtrnácti let. Projevy agrese u něj nezaznamenal. Když se vrátil z druhého léčení, trpěl samomluvou a tiky, poté, co se začal kamarádit s obžalovaným M., to přestalo. Neví, zda byl ve stavech po požití drogy úplně mimo realitu. Ve vězení syna nenavštívil.

22. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – specializace klinická psychologie (č.l. 523-562), zpracovaný znalkyněmi MUDr. Martou Holanovou a PhDr. Blankou Zapletalovou se podává, že obžalovaný M. netrpí psychotickou ani jinou závažnou duševní poruchou. Jeho rozumové schopnosti odpovídají dolní hranici normy, jeho osobnost je méně vyvážená, vykazující histrionské a opozičnické rysy. Dlouhodobě zneužíval návykové látky, především metamfetamin (pervitin) a THC (marihuanu). Byl na nich závislý, ale dokázal od nich také abstinovat, pokud byl motivován, netrpěl v této souvislosti psychotickými stavy. Sexuální deviace u něj nebyla prokázána. Obžalovaný M. rovněž netrpí psychotickou ani jinou závažnou duševní poruchou. Má nadprůměrné rozumové schopnosti, jeho osobnost je uzavřená, sebestředná a citově chladná. Popírá abusus alkoholu a jiných návykových látek, nebylo prokázáno, že trpí sexuální deviací. V době spáchání trestného činu byl duševní stav obžalovaných obdobný jako v době znaleckého vyšetření. Na inkriminované jednání, pokud se ho dopustili tak, jak je jim kladeno za vinu, si s největší pravděpodobností pamatují, jednali promyšleně a cíleně. Pokud jednali pod vlivem návykové látky, pak její požití

nemělo na jejich rozpoznávací a ovládací schopnosti podstatný vliv, kdy tyto byly v době páchaní trestného činu u obou posuzovaných zcela zachovány. Pobyt obžalovaných na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný. Jejich osobnostní struktura je fixovaná a není léčbou změnitelná. Oba jsou schopni abstinovat od návykových látek. Nejsou dány podmínky pro uložení žádného druhu ochranného léčení ani zabezpečovací detence. Obžalovaný M. je sebevědomý, rád se předvádí, je společenský, omezeně přízpůsobivý a pracovní nedostatečně začleněný, méně afektivně stabilizovaný. Jeho inteligence odpovídá dolnímu pásmu normy. Obžalovaný M. je sebevědomý, podprůměrně společenský, ve vztahu k lidem vykazuje projevy despektu, nízké tolerance a citového chladu. Ovládá své afekty a preferuje asketický životní styl. Jeho předpokládaná inteligence je nadprůměrná, při aktuálně vysoké sebekontroli a nízké motivaci ke spolupráci však byla zjištěna pouze norma. U obou obžalovaných je zřejmý sklon k verbální formě agresivity, zvýšené tendence k agresivitě fyzické u nich zjištěny nebyly. Oba obžalovaní disponují normální pamětí a jsou schopni vypovídat věrohodně, ve shodě s realitou. Jejich resocializace je snižená, na šestibodové resocializační škále v případě obou ohodnocena stupněm č. 3 - 4 (tj. jako méně reálná). K nepříznivým okolnostem resocializace patří jejich osobnostní struktura, pozitivně může působit jejich normální inteligence a skutečnost, že u obou se jedná o první trestní stíhání. Ani jeden z nich neměl poškozeného rád a nejsou u nich v souvislosti s jeho smrtí přítomny pocity viny a výčitky svědomí.

23. PhDr. Blanka Zapletalová v hlavním líčení k obsahu znaleckého posudku a souvisejícím dotazům doplnila ještě v době, kdy obžalovaný M. žil, že obžalovaný M. nemá, co se paměti týče, sklony si věci přikrášlovat, když si jimi není jistý. Histriónské a předvádivé rysy jeho osobnosti se projevují v oblasti fantazie, kde je schopen výrazně fabulovat. Pokud na sebe chce upozornit či být zajímavý, je schopen si vymýšlet. Nebyly u něj zjištěny charakteristické indikátory organického poškození (mozku) v důsledku dlouhodobého soustavného užívání drog, mezi které patří nerovnoměrný pokles inteligence a zejména výrazný pokles paměti, proto zneužívání návykových látek nemuselo být tak závažné, jak sám tvrdí. Obžalovaný M. je schopen dlouhodobě lhát, informace by však v takovém případě měnil a rozhodně by nepokračoval v některých charakteristických rysech po tak dlouhou dobu, jako je tomu u jeho výpovědi. Oba obžalovaní mají vysoké sebevědomí – obžalovaný M. v tom, že je legendou, co se týče drog, je povrchně společenský a povrchně citový, nemá velký vztah k majetku. Oproti tomu obžalovaný M. má velký vztah k majetku, je spořivější, žije izolovaně a je tak spokojený. Zásah do majetkové sféry by si obžalovaný M. nenechal líbit. Co se zásad týče, obžalovaný M. se řídí podle momentálních okolností, je svým způsobem společenský i nespolečenský, hodný i zákeřný. Obžalovaný M. si potrpí na to, aby byl respektován. Přestože se fyzická agresivita v testech neprojevila ani u jednoho z obžalovaných, fyzického násilí popsaného v obžalobě je obžalovaný M. schopen.
24. MUDr. Marta Holanová v hlavním líčení k obsahu znaleckého posudku a souvisejícím dotazům doplnila, že abusus návykových látek má na každého jedince individuální vliv, kdy rozhodující je v tomto ohledu osobnost a svým způsobem i genetické dispozice. U dlouhodobých toxikomanů či alkoholiků jsou většinou patrné známky určitého poškození kognitivních funkcí, člověk postupně degraduje. Existují však také typy osobností, které se, speciálně u nealkoholových závislostí, stávají dominantními, určitým způsobem se sžívají s drogou, která deformuje jejich charakter, nedochází však u nich k degradaci z hlediska kognitivních funkcí. Obžalovaný M. byl již od doby dospívání velmi zvláštní, jeho osobnost je drogami spíše akcentována a tyto neměly tak výrazný vliv na jeho intelekt. Abusus návykových látek je součástí jeho nezdrženlivé osobnostní struktury a potřeby prezentovat se v oblasti drog jako expert. Abstinenci od drog považuje za jeden z možných způsobů života, nečinil však směrem k ní žádné zásadní rozhodnutí, proto nebyl doporučen žádný typ ochranného léčení. Sexuálně deviantní sklony nebyly ani u jednoho z obžalovaných zjištěny, pokud obžalovaný M. vytvořil povídku s nějakým abnormálním popisem sexuality, mohlo k tomu dojít proto, že se kamarádil s člověkem, nějakým R., který měl údajně neustále sadistické

průpovídky, a on chtěl toto předat dále, aby byl zajímavý. Obžalovaný M. je výrazně autoritativní, dokáže vzbudit respekt a poradit si, když se mu něco nelíbí. Vztah obžalovaných M. a M. byl velmi funkční, kdy obžalovaný M. byl „mozkem“ – někým, kdo dokázal něco vyrobit, a obžalovaný M. expertem na kvalitu, zkoušení, čili takovým dělníkem. Motiv spolupráce obžalovaného M. s policií tkvěl v tom, že na sobě nechťel nechat to, že by se podílel na sadistické aktivitě v době, kdy měl poškozený zemřít. Pokud je člověk dlouhodobě zvyklý užívat pervitin, nejsou pod jeho vlivem narušeny rozpoznávací a ovládací schopnosti.

25. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (č.l. 481-491), zpracovaný znalcem MUDr. Jiřím Hladíkem a znalkyní MUDr. Markétou Kulvajtovou stran prohlídky a pitvy muže neznámé totožnosti PP 146/20 se podává, že k pitvě byla dodána kostra dospělého lidského jedince s chybějícími veškerými měkkými tkáněmi, pouze se zachovalými ostrůvky vlasů hnědé barvy délky asi 1 cm. Lebka, pánev a rozměry dlouhých kostí, včetně obvodů hlavy, odpovídaly jedinci mužského pohlaví, mladého věku asi do 30 let, menšího vzrůstu. Na základě výpočtu byla výška stanovena na průměrných 168 cm. Na kostře nebyly zjištěny žádné úrazové změny ani stav po předešlých poraněních kostry charakteru zhojených zlomenin. Rovněž nebyly zjištěny žádné chorobné změny kostí. K přítomnosti případných poranění či chorobných změn měkkých tkání či orgánů se vzhledem k úplné skeletizaci nebylo možné vyjádřit. Vzhledem k časovému odstupu od smrti s úplnou skeletizací se nebylo možné vyjádřit k příčině smrti. Místo a způsob uložení těla zemřelého jednoznačně svědčí pro smrt násilnou s následným odklizením těla, tedy pro účast druhé osoby či osob na smrti poškozeného. V daném případě, vzhledem k absenci poranění na kostře, by smrt bylo možno vysvětlit např. otravou, příp. mechanickým násilím působícím na krk – škrcením, rdoušením, zakrytím nosu a úst, což vzhledem k absenci veškerých orgánů, včetně chrupavek hrtanu, a zachování pouhé kostry, prokázat nelze. Rovněž by nebylo možno vyloučit např. vykrvácení při řezné nebo bodné ráně či ranách se zasažením velkých cév bez poranění skeletu. Úplná skeletizace s absencí všech měkkých tkání nelze vzhledem k místu nálezu, za přítomnosti jednoho ze znalců, vysvětlit samotným uložením do jílovité homogenní půdy v hloubce cca 140 cm. Uvedená skeletizace by svědčila pro chemické působení na měkké tkáně, kdy zasypání zemřelého nehašeným vápnem s následným zaházením mrtvolky zeminou a následným hašením vápna na těle zemřelého tuto skeletizaci dobře vysvětlí. Na základě uvedeného nálezu se nelze zcela objektivně vyjádřit k době smrti, s přihlédnutím k uvedeným skutečnostem však smrt mohla nastat před více než pěti lety. Na základě zubního vzorce bylo zjištěno, že chrup zemřelého vykazoval v dolní čelisti vlevo shodné znaky s chrupem L.S., nar. XXXXX z roku XXXXX, kdy zubní vzorec byl veden u praktické zubní lékařky MUDr. Ireny Holušové, Kyjov. Neměnné je chybění 6. zubu vlevo dole, kdy tento zub byl na porovnávaném zubním vzorci L.S. z roku XXXXX označen jako mrtvý zub. Následně mohlo dojít k jeho samovolnému vypadnutí, případně k vyjmutí u jiného zubního lékaře. Nepřítomnost plomby lze vysvětlit jejím vypadnutím, k prořezání zubů došlo fyziologicky v průběhu dospívání. Nové kazy mohly vzniknout po posledním zaznamenaném zubním vyšetření v roce XXXXX. Dle zdravotní karty XXXXX, praktické lékařky pro děti a dorost, Kyjov, L.S., nar. XXXXX, neutrpěl v období od 22. 5. 1998 do 16. 9. 2010 žádnou zlomeninu ani operaci týkající se kosterního aparátu. Následně byl poškozený dle výpisu VZP registrován od 6. 9. 2012 u Vězeňské služby a v roce 2014 mu byl diagnostikován chronický virový zánět jater typu C. Případné zlomeniny či operace kostí nebyly v dostupné zdravotnické dokumentaci uvedeny. Zdravotnické záznamy jsou tak ve shodě s kosterním nálezem muže neznámé totožnosti PP 146/20, u kterého nebyly na kostře zjištěny žádné změny po předešlých zlomeninách a rovněž nebyly zjištěny chorobné změny či stav po prodělané operaci kostí.

26. Následně byl znalecký posudek doplněn k zadání soudu tak, že závěry týkající se skeletizace těla zemřelého byly konstatovány na základě stavu těla, ke kterému za běžných okolností, jimiž se rozumí uložení v zemi v dostatečné hloubce a bez přítomnosti spodní vody, dochází za časový

úsek asi 10 let, označovaný jako tlecí doba. Pokud ke skeletizaci v jílovité homogenní půdě a hloubce asi 140 cm dojde podstatně dříve, svědčí to pro působení dalšího faktoru urychlujícího rozklad, resp. rozpad měkkých tkání. Vzhledem ke způsobu uložení těla pod zemí lze vyloučit působení biologického faktoru např. v podobě hmyzu či lesní zvěře, a zbývá faktor chemický, tedy použití běžně dostupné žíraviny, jako je např. nehašené vápno či louh

27. MUDr. Jiří Hladík v hlavním líčení doplnil, že minimální tlecí doba je 10 let a zde po necelých pěti letech veškeré měkké tkáně chyběly a skelet byl v půdě výrazně degradován, což není při takovémto uložení do hrobu obvyklé. Lze proto usuzovat na použití chemikálie – opakovaně se v takových případech setkal s použitím vápna, používá se také Savo. Na kostře nebyla zjištěna žádná poranění, ani například nářezy na žebrech, se kterými jsou často spojena bodná poranění hrudníku, či například stopy po střelných poraněních na lebce. Nelze prokázat otravu, teoreticky by bylo možné prokázat otravu těžkými kovy, které se ukládají v kostech. Vlastní příčinu smrti nelze určit. V případě zavěšení poškozeného na jeřáb by mohla vzniknout poranění měkkých tkání, tato však nebyla z kosterních pozůstatků zjištělná. Při teoretickém působení násilí vedeného trubkou nebo baseballovou pálkou by nemuselo dojít ke zlomeninám, ale například jen ke krevním výronům či pohmožděninám, které se opět týkají měkkých tkání. V dalším výslechu poté, co byl znalecký posudek doplněn, dále uvedl, že stupeň rozkladu těla s ohledem na dobu nálezu neodpovídal přírodním hnilobným změnám tak, jak by probíhaly v případě, že by bylo tělo krátce poté, co došlo k úmrtí, zahrnuto zeminou z vykopané díry. Kdyby došlo k tomu, že by tělo nebylo ihned pohřbeno, ale bylo by ponecháno na vzduchu, kde by docházelo v pokojových podmínkách k hnilobným změnám a například po měsíci by bylo již v pokročilém stavu hniloby do hrobu uloženo, mohla by se tím sice hniloba teoreticky urychlit, stále by to však neodpovídalo tomu, že prakticky chyběly veškeré měkké tkáně a chrupavčité skloubení pánevních kostí a páteře bylo zrušeno z anatomické souvislosti. Muselo zde působit něco, co rozklad urychlilo. Na nalezených ostatcích nebyly žádné známky použití louhu, po té době se už nedalo určit nic. V případě, že by louh byl skutečně použit, by leptal měkké tkáně, ale už by nerozleptal kosti. Chemickou analýzou by nebylo možné určit ani použití vápna, neboť vápník je základní složka kostí, takže sloučeniny by nebylo možné oddělit. Nález bílých hrudek až do velikosti sněhové koule, které vykazovaly stopy uhličitanu vápenatého, v blízkosti kosterních ostatků, by odpovídal posypání vápnem, protože uhličitan vápenatý se do půdy nedostane náhodně. Použití vápna by nezastavilo hnilobný proces, hniloba má v dané hloubce možnost se rozvinout, probíhá víceméně anaerobně. Případné popáleniny by byly na kostech zřejmé až pokud by se jednalo o popáleniny nejvyššího, čtvrtého stupně, neboť tehdy dochází k zuhelnatění. Popáleniny prvního, druhého a třetího stupně se na kostech neprojevují. Popáleniny jako takové nekrvácí, negenerují tedy krevní stopy a stříkance.
28. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie ze dne 19. 6. 2020 soud zjistil složení, původ, výskyt a stáří bílé hmoty, zajištěné na místě nálezu těla poškozeného. Z odborného vyjádření se dále podává, že stopy vykazují vlastnosti uhličitanu vápenatého (CaCO_3) znečištěného malým množstvím křemene (SiO_2) – stopy č. 1 a 2, uhličitanu vápenatého s příměsí hydroxidu vápenatého [$\text{Ca}(\text{OH})_2$] znečištěného malým množstvím křemene – stopa č. 7. K původu předložených stop se nelze vyjádřit, obecně bylo konstatováno, že syntetický uhličitan vápenatý vzniká mj. chemickou reakcí hydroxidu vápenatého (též známého jako hašené vápno či vápenný hydrát) s oxidem uhličitým. S tímto způsobem vzniku je pak i konzistentní nález zbytků hydroxidu vápenatého ve stopě č. 7. Ke stáří zkoumaného materiálu se nelze vyjádřit (č.l. 577-578).
29. Zpracovatel citovaného odborného vyjádření Ing. M. Koudela, který byl po vrácení věci odvolacím soudem rovněž vyslechnut, uvedl, že ke zkoumání byly předloženy tři stopy, jednalo se o bílý hrudkovitý materiál. Použity byly metody elektronová mikroskopie s rentgendifrakční analýzou, rentgenfluorescenční analýza a Ramanova spektroskopie. Na základě těchto metod bylo shodně zjištěno, že jde o uhličitan vápenatý, vzniklý nikoli jako přírodní minerál kalcit či aragonit, ale

synteticky na základě reakce hydroxidu vápenatého (hašené vápno) s oxidem uhličitým, případně ještě s mezistupněm, kdy mohl vzniknout cestou uhašení páleného vápna a následné reakce s vodou a oxidem uhličitým za vzniku uhličitanu vápenatého. V jednom vzorku byly zjištěny i stopy hydroxidu vápenatého. Takovýto materiál může být nalezen, pokud v daném místě dojde k aplikaci hašeného vápna na půdu. Struktura dané látky zjištěná rentgenografickou analýzou vylučuje, aby se zjištěná látka vyskytovala v přírodě ve formě minerálu, neboť u přírodních materiálů jsou jednoznačně dané jak krystalické modifikace, tak meziohmotové vzdálenosti. S ohledem na množství vzorku nebylo možné určit, jaké množství dané sloučeniny se vyskytovalo na místě nálezů, v rámci vzorku se však jednalo o uhličitan vápenatý s příměsí v podobě stopových množství křemičitanu, což jsou sloučeniny, které se vyskytují v půdě, písku a horninách. I na základě zkoumání vzorku tedy bylo zřejmé, že byl odebrán z půdy. S největší pravděpodobností se tento materiál do půdy dostal působením člověka. Na základě provedených analýz nelze rozlišit, zda se mohlo jednat o stavební odpad nebo rozklad či reakční produkt oxidu nebo hydroxidu vápenatého, oxid vápenatý nebyl ve vzorcích zjištěn. Při hašení páleného vápna neboli přechodu oxidu vápenatého na hydroxid vápenatý, se uvolňuje velké množství tepla. Zároveň je hydroxid vápenatý žíravinou, čímž je dáno působení na tkáň. Co se týče možnosti zjistit nyní v půdě chemikálie, které do ní byly zaneseny v roce 2015, velmi záleží na místních a atmosférických podmínkách, hloubce vrstvy, množství protékající vody a přístupu vzduchu a oxidu uhličitého. Nelze se tedy jednoznačně vyjádřit, bylo by nutné ověření prostřednictvím experimentu, pokud by však hypoteticky došlo k nánosu vápna do nějaké jámy a jejímu zanesení zeminou, je pravděpodobné, že by tam došlo k nálezům podobných útvarů a struktur.

30. Shora vypsané důkazy v podobě výpovědi obžalovaných, svědků a závěrů znalců byly doplněny listinnými důkazy shromážděnými v přípravném řízení, jakož i dalšími listinami. Obžalovaný M. byl dle protokolu o zadržení osoby podezřelé zadržen dne 11. 3. 2020 (č.l. 46-47). Protokolem o prověřce na místě ze dne 12. 3. 2020 bylo ztotožněno místo hrobu poškozeného (č.l. 51-56) a byla provedena fotodokumentace (č.l. 131-134). Na základě protokolu o vydání věci ze dne 23. 1. 2020 byly vydány osobní motorová vozidla VW Transporter, RZ XXXXX a Škoda Octavia, RZ XXXXX vlastníka F.M. (č.l. 174) a na základě příkazu k prohlídce jiných prostor ze dne 23. 1. 2020 (č.l. 180-183) byly provedeny jejich prohlídky a opatřen protokol s fotodokumentací (č.l. 184-221). Na základě příkazu k provedení domovní prohlídky a prohlídky pozemků a příkazem k provedení prohlídky jiných prostor ze dne 3. 3. 2020 byly provedeny prohlídky rodinného domu v obci Kyjov – XXXXX, prostor k němu přináležejících a přilehlých pozemků, ve vlastnictví D.M., užívaných též M.M., a výrobní haly – budovy v obci XXXXX a prostor k ní přináležejících, ve vlastnictví Z.M., užívaných též M.M. (č.l. 226-233), jejichž výsledky jsou dokladovány protokoly s fotodokumentací (č.l. 234-320, 322-357). Při domovní prohlídce v místě bydliště obžalovaného M. byly nalezeny mimo jiné ručně psané literární pokusy se sexuální tematikou zaměřené na sadomasochismus, homosexualitu a částečně i pedofiliu (č.l. 1101-1179). Na základě příkazu k provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 15. 4. 2019 byly provedeny prohlídky rodinných domů v ulici XXXXX, prostor k nim přináležejících a přilehlých pozemků, ve vlastnictví obžalovaného M. (č.l. 787-789), jejichž výsledky jsou dokladovány protokolem s fotodokumentací (č.l. 790-865).
31. Ve vztahu k obžalovaným (v jiné trestní věci – viz níže) bylo prováděno sledování objektů na ulici XXXXX a osob obou obžalovaných (č.l. 377-379) za pomoci skrytě umístěných technických prostředků, o kterém byly vyhotoveny protokoly (č.l. 382-385) a přepsány zájmové hovory obžalovaných M. a M. mezi sebou a obžalovaného M. se spoluvězněm v cele – agentem Policie ČR (č.l. 386-398). Použití agentů Policie ČR bylo povoleno opatřením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 6. 2019 sp. zn. Nt 2004/2019 (č.l. 1067-1071). Zpráva o použití agentů PČR vyhotovená Útvarem speciálních činností služby kriminální policie a vyšetřování sumarizuje zjištění, kterých bylo za pomoci nasazení agentů dosaženo (č.l. 1072-1082).

32. V protokole o ohledání místa nálezu mrtvého muže s fotodokumentací ze dne 13. 3. 2020 je popsáno a zadokumentováno místo, kde bylo nalezeno tělo poškozeného, a popsány okolnosti ohledání tohoto místa (č.l. 422-462). Protokol o ohledání mrtvého muže neznámé totožnosti s fotodokumentací ze dne 13. 3. 2020 dokumentuje zjištění z prohlídky těla poškozeného (č.l. 463-480).
33. Ve věci bylo Kriminalistickým ústavem PČR zpracováno několik dalších odborných vyjádření. Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, ze dne 28. 4. 2020 obsahuje hodnocení stop zajištěných ve vozidlech VW Transporter, RZ XXXXX a Škoda Octavia, RZ XXXXX obžalovaného M. z hlediska přítomnosti biologického materiálu a jedné ze zajištěných stop ve vztahu k bukálnímu stěru matky poškozeného; ze zajištěného vzorku označeného BIO-29 z předložené stopy č. 5 (pracovní rukavice), bylo možné vyloučit příbuzenský vztah mezi osobou, která je původem biologického materiálu ve vzorku BIO-29 a matkou poškozeného (č.l. 401-407). Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika ze dne 14. 4. 2020 obsahuje hodnocení jedné z výše označené stopy BIO-29 ve vztahu k bukálním stěrům otce a bratra poškozeného s výsledkem negativním (č.l. 410-411). Dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika nebyly vzájemným porovnáním stanovených profilů DNA nalezeny znaky, které by vylučovaly biologický příbuzenský vztah mezi vzorkem z kosti neznámého muže a vzorkem matky, otce a bratra poškozeného S., čímž lze biologický příbuzenský vztah mezi nimi považovat za prakticky prokázaný (č.l. 497-499). Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie a mechanoskopie ze dne 11. 6. 2020 a s dodatkem ze dne 15. 7. 2020 obsahuje zjištění ohledně poškození ponožky nalezené u těla a možného způsobu a původu jeho vzniku. Nebyl přesně zjištěn způsob poškození vláken, mezi vlákny pletáže ponožky byla nalezena tmavě hnědá až černá hmota seschlá do šupinek, která vykazovala druhovou shodu se zaschlou krví na základě optických vlastností; pro jednoznačné prokázání či vyloučení krevní stopy je nutností zkoumání z odvětví biologie (č.l. 503-515). Dalším odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika ze dne 9. 7. 2020 a dne 28. 7. 2020 byl analyzován biologický materiál na oděvních svrscích poškozeného, přičemž u předmětné ponožky bylo konstatováno, že je prostoupena zaschlou tmavě hnědou až černou hnilobnou tekutinou a zbytky drobné šedobílé hmoty adipocire; nebyla na ní nalezena krev. Na oděvních svrscích poškozeného nebyla zjištěna krev. S ohledem na poškození tkání degradačním procesem se výrazně snížila možnost stanovení profilu DNA a ze vzorků se nepodařilo izolovat DNA v dostatečné kvalitě a množství potřebném pro stanovení relevantního profilu DNA (č.l. 595-599, 603-606). Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika ze dne 3. 6. 2020 obsahuje hodnocení stop zajištěných při domovní prohlídce na adrese XXXXX a prohlídce jiných prostor na adrese XXXXX z hlediska přítomnosti biologického materiálu a následného ustanovení DNA profilu ze stanovených stop, přičemž byla po porovnání tohoto profilu zjištěna shoda s profilem DNA obžalovaného M., z dalších stop nebyla zjištěna žádná shoda tohoto profilu s údaji uloženými v Databázi DNA (č.l. 568-573). Listinné důkazy byly doplněny i věcným důkazem v podobě přehraní záznamu o provedení prohlídky na místě nálezu těla poškozeného. Byly rovněž přehrány zvukové záznamy hovoru obžalovaného M. s další osobou (agent Policie ČR) ve vazební cele dne 11. 7. 2019.
34. Ze zprávy Univerzity Pardubice ze dne 17. 7. 2019 se podává, že obžalovaný M. dne 21.6.1997 získal titul Ing. v oboru Teorie a technologie výbušnin (č.l. 627). Na základě zprávy Českého hydrometeorologického ústavu ze dne 1. 8. 2019 byl zjištěn stav počasí ve dnech 31. 12. 2014 až 6. 1. 2015 v lokalitě Kyjov, okres Hodonín (č.l. 628-632). Na základě ztotožnění kosterních pozůstatků byl Městským úřadem Koryčany vystaven úmrtní list poškozeného (č.l. 681). Prostřednictvím záznamů z policejního informačního systému bylo zjištěno, že obžalovaný M. nikdy nebyl držitelem řidičského oprávnění k řízení motorového vozidla v ČR ani na území jiného členského státu EU, nebyl nikdy trestán za řízení motorového vozidla bez platného řidičského

oprávnění a policejními hlídkami byl kontrolován vždy v pozici spolujezdce. Obžalovaný M. je držitelem řidičského oprávnění k řízení motorového vozidla v ČR a policejními hlídkami byl opakovaně kontrolován v pozici řidiče (č.l. 683-688). Opisy z evidence Rejstříku trestů bylo zjištěno, že obžalovaný M. má jeden záznam z roku 1998, kdy bylo upuštěno od potrestání. Obžalovaný M. nemá žádný záznam (č.l. 866-867). K osobám obžalovaných soud dále zjistil, že rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 15. 10. 2020 sp. zn. 52 T 5/2020 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 9. 2. 2021 sp. zn. 4 To 58/2020 byl obžalovaný M. uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, přečinem obecného ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1 trestního zákoníku, přečinem přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku a zločinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 11 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Dále mu byl uložen trest propadnutí věci. Obžalovaný M. byl ve výše označené trestní věci uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, zločinem výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu podle § 286 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a přečinem přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 9 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou; dále i trest propadnutí věci.

35. Po vrácení věci nalézací soud doplnil dokazování dalšími listinami, z nichž zjistil, že T. Z. nebyl v letech 2014 až 2016 evidován jako vlastník ani provozovatel žádného motorového vozidla (č.l. 1374). Opisem z evidence Rejstříku trestů bylo zjištěno, že Z. M. byl v minulosti třikrát odsouzen a potrestán, ve všech případech se však na něj díky zahlazení odsouzení hledí, jako by odsouzen nebyl (č.l. 1396). Dále bylo z připojeného spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 52 T 5/2020 zjištěno, že na základě příkazu k provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemku ze dne 15.4.2019 byly provedeny prohlídky rodinných domů v obci XXXXX č.p. XXXXX, v ulici XXXXX č.o. XXXXX, prostor k nim přináležejících a přilehlých pozemků, osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia 1U, reg. zn. XXXXX a osobního motorového vozidla tov. zn. VW Transporter, reg. zn. XXXXX, vše ve vlastnictví obžalovaného M., kdy výsledky prohlídek jsou dokladovány protokoly s fotodokumentací (č.l. 294-394, 401-421). Na základě příkazu k provedení prohlídky jiných prostor ze dne 15.4.2019 byla provedena prohlídka výrobní haly – budovy v obci XXXXX a prostor k ní přináležejících, ve vlastnictví Z.M., užívaných též M.M., jejíž výsledky jsou dokladovány protokolem s fotodokumentací (č.l. 573-593).
36. Soud dále konstatuje, že z odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 10. 2021 č. j. 3 To 69/2021-1296, kterým byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 6. 2021 č. j. 48 T 13/2020-1232, a jímž byl zesnulý obžalovaný M. uznán vinným přečinem nadržování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku a obžalovaný M. podané obžaloby zproštěn, se podává, že odvoláními státního zástupce a obžalovaného M. napadený rozsudek byl dle závěru soudu II. stupně nejasný a skutková zjištění soudu nalézacího neúplná, přičemž se soud I. stupně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Soud odvolací se ztotožnil se závěrem soudu nalézacího stran závěru o násilné smrti poškozeného S. (viz bod 19 citovaného usnesení). Odvolací soud s ohledem na hodnocení věrohodnosti výpovědí svědků uložil soudu nalézacímu, aby v následujícím řízení vyslechl policejního agenta především ke schůzkám této osoby s obžalovaným M. po jeho propuštění z vazební věznice. Soud odvolací soudu I. stupně také uložil, aby se vypořádal s možnými důvody podávání vícero verzí výpovědi obžalovaným M., a to s ohledem na znalkyněmi posuzovanou osobnost obžalovaného, jakož i jeho navazující postavení v trestním řízení; dále aby se zaobíral jednak časovými souvislostmi pohybu obžalovaných a

poškozeného v době, kdy mělo dojít k usmrcení a podřadit je k výpovědím obžalovaného M., tak svědku Z. Dále je třeba, aby se soud vypořádal podrobněji, proč neuvěřil obžalovanému M. a obsahu jeho výpovědi, když osoby, jimž se svěčil ohledně smrti poškozeného, vypovídaly shodné informace s jeho výpovědí. Soud se má dále zabývat otázkou způsobu dopravy těla poškozeného na místo jeho nálezu, případně uvést adekvátní alternativu či objasnit, zda možnost zapojení jiné osoby je natolik reálná, že by vyvolala pochybnosti v posloupnosti tvrzení, která poskytl obžalovaný M. a další svědci, resp. jak vyplývá z dalších důkazů (zajištěné vozidlo VW Transporter obžalovaného M. či absence řidičského oprávnění obžalovaného M.). Dle odvolacího soudu se má soud I. stupně zabývat důvody, proč věří či nevěří skutečnostem uváděným obžalovaným M., a pokud dovozuje zapojení obžalovaného M. do odstranění těla poškozeného, lze poskytnout jinou verzi, jejíž reálnost bude mít vliv na důvodné pochybnosti při konstatování viny obžalovaných. Soud nalézací se má dále vypořádat s tvrzením obžalovaného M. k použití vápna či jiné chemikálie k zahrazení stop a urychlení tlecího procesu, k tomu případně vyslechnout znalce z příslušného oboru. Soud I. stupně se dle názoru odvolacího soudu má dále zabývat důvodem, proč by obžalovaný M. těsně po zmizení L.S. dával toto do souvislosti s obžalovaným M. a následně uváděl, že právě M. nese vinu na usmrcení poškozeného, dále se má soud I. stupně věnovat otázce motivace, kterou mohli mít obžalovaní ke spáchání činu kladeného jim za vinu, a to ve světle znaleckého zkoumání, případně jejich trestní minulosti. Rovněž se má soud vrátit k hodnocení rozhovoru mezi obžalovanými, který byl zachycen v prostorovém odposlechu z laboratoře či otázky odvozu těla motorovým vozidlem.

37. Po doplnění dokazování v souladu s pokynem odvolacího soudu, hodnotil soud všechny shora popsané důkazy jednak jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že v řízení před soudem se nepodařilo obžalobě prokázat, že žalovaný skutek byl proveden způsobem popsaným v obžalobě, a že se jej dopustil po předchozí domluvě a naplánování citovaným způsobem obžalovaný M. se zesnulým M..
38. Na základě výše uvedeného dokazování a hodnocení důkazů má soud za nepochybně prokázané, že zesnulý M. orgány činné v trestním řízení dne 11. 3. 2020 přivedl do oblasti, kterou označil jako místo zakopání těla poškozeného L.S., nar. XXXXX, přičemž po následném průzkumu označeného místa (800 metrů vzdušnou čarou od obce Koryčany, poblíž místa v mapě označeného jako vrchol Vršava) a jeho okolí bylo nalezeno v hrobě o rozměrech cca 170 x 130 cm v hloubce 1,15 metrů tělo v podobě kosterních pozůstatků. Na základě znaleckého zkoumání znalců z oboru soudního lékařství má soud za prokázané, že se jednalo o nález kostry bez měkkých tkání muže ve věku do 30 let, menšího vzrůstu (168 cm). Chrup zemřelého vykazoval v dolní čelisti vlevo shodné znaky s chrupem L.S. z roku XXXXX. Dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky má soud za prokázané, že z kostí izolovaný profil DNA odpovídá osobě mužského pohlaví, která neměla záznam v databázi DNA; jeho porovnáním s DNA profily izolovanými z kontrolních stěrů matky, otce a bratra poškozeného S. byl prokázán biologický příbuzenský vztah. Soud má tedy za to, že zesnulý M. ukázal místo zakopání těla poškozeného L.S., přičemž s ohledem na výpověď svědka Z. soud mohl ustálit i skutečnost, že ke zmizení a následné smrti poškozeného došlo ve dnech 2. – 3. 1. 2015. Tyto skutečnosti citované v obžalobě státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 3. 12. 2020 sp. zn. 1 KZV 18/2020 má soud za prokázané. Další skutečnosti zde citované však v řízení před soudem prokázány nebyly.
39. Soud nemá za prokázané, že k usmrcení poškozeného S. došlo po předchozí společné domluvě a naplánování obžalovaným M. a zesnulým M., když tato skutečnost nevyplývá ze žádné objektivizované skutečnosti. Sám zesnulý M. ve své výpovědi, která má usvědčovat ze spáchání skutku obžalovaného M., uvedl, že poškozeného zavedl k obžalovanému M. (jako „vánoční dárek“), aby ten mohl poškozeného zmlátit a vybit si na něm zlost z okradení. Výslovně uvedl, že nikdo vraždu neplánoval. Následně ve své výpovědi popsal, že poškozený byl zabalován v plachtě,

aby byl odvezen někam, kde bude bit. Neměl žádné zranění, ale nedýchal, nejprve ho oživoval sám, pak i obžalovaný M.. Na základě této výpovědi rozhodně nelze mít za to, že mezi obžalovaným M. a zesnulým M. existovala nějaká dohoda „společně usmrtit poškozeného L.S.“, a to ani v eventuálním úmyslu. Verze, která zmiňuje vylákání poškozeného S. k obžalovanému M., je verze uvedená svědkyní M., která ji měla slyšet od zesnulého M. krátce poté, co se k němu nastěhovala. K výpovědi této svědkyně soud uvádí, že zesnulý M. ve své výpovědi vyvracel, že by nějakou takovou verzi svědkyni sdělil, pokud jí měl něco říct, tak to bylo několik měsíců poté, co spolu začali žít. K osobě svědkyně M. soud uvádí, že ještě z protokolu o její výpovědi v přípravném řízení je zřejmé, že svědkyně byla pod vlivem drog i při své tehdejší výpovědi, že přítomný obhájce namítal její nezpůsobilost k výpovědi. Svědkyně uvedla, že byla závislá na drogách, užívala je společně se zesnulým M.. Nelze pominout i např. výpověď svědka K., který uvedl, že svědkyně M. vykládala po barech, že má být poškozený uložený někde v sudu (u M.), pak že má být zakopaný, anebo zastřelený. Pokud tedy zesnulý M., který byl zdrojem informací, které soudu sdělila svědkyně M., popírá věrohodnost její verze, další svědek K. vypovídal o dalších jiných verzích úmrtí poškozeného, které sdělovala svědkyně M., i se zřetelem k prokázané drogové minulosti této svědkyně má soud za to, že nelze skutkový stav ustálit na její výpovědi, která není podporována žádným dalším důkazem. Výpověď M. navíc není zcela logická, když uvedla, že „měli poškozeného nějak vylákat, došli společně k obžalovanému M., poté ho měli něčím omámit, nějak ho museli přemístit a prý u M. v zádveří mu strčili na hlavu nějaký igelit a odešli.“ Proč by obžalovaný M. se zesnulým M., pokud by chtěli usmrtit poškozeného, nejprve omámili (čím?), následně přemístili (odkud a kam?), aby mu u M. v zádveří dali igelit na hlavu? Pochybnosti o vylákání poškozeného jsou dále zvyšovány i výpovědí (opakovanou) svědka Z., který uvedl, že to byl poškozený S., kdo volal zesnulému M., aby si u něj obstaral drogu, což odporuje termínu „vylákání“. Tato skutečnost opakovaně sdělená svědkem Z. navíc vyvrací výpověď zesnulého M., že poškozený od něj drogy nebral. V tomto ohledu se pak jeví i nelogickým tvrzení zesnulého M. spočívající v tom, že obžalovaný M. po něm chtěl poškozeného „jako vánoční dárek“, neboť pokud by platilo tvrzení zesnulého M., že k němu poškozený nechodil, protože od něj nebral drogy, jak jinak by mohl zesnulý M. „obstarat poškozeného jako vánoční dárek“.

40. Pokud jde o popis usmrcení poškozeného S., jak je citováno v podané obžalobě, soud na základě předložených důkazů takový názor obžaloby nesdílí. Obžaloba při popisu skutku vycházela z informací, které sdělil zesnulý M. policejnímu agentovi v době svého vazebního stíhání v jiné trestní věci. Ve vztahu k odposlechům z vazební cely a použití agenta lze odkázat na opatření soudce Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 6. 2019 sp. zn. Nt 2004/2019 (č.l. 1067-1071). Pokud obžalovaný M. namítal, že ve vazební cele byl policejním agentem vyprovokován k tomu, aby vypovídal o spáchané trestné činnosti, nebylo možné takovou obhajobu přijmout. Dle stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 25. 9. 2014 sp. zn. Tpjn 301/2014 důkaz získaný na základě policejní provokace je absolutně neúčinný v trestním řízení vedeném proti vyprovokované osobě. Na základě provedených důkazů v podobě Zprávy o použití agentů Policie České republiky (č.l. 1072-1082), jakož na základě provedeného záznamu odposlechu z vazební cely soud shledal, že obžalovaný M. nebyl rozhodně policejním agentem jakýmkoli způsobem nucen o skutečnostech, které uvedl, vypovídat; nebylo ani zjištěno, že by obžalovaný M. byl k takové výpovědi naveden či „vmanipulován“. Naopak bylo zjištěno, že obžalovaný M. vypovídal zcela spontánně a bez vybízení či podněcování agentem. Z přepisu hovorů obžalovaného M. s policejním agentem z cely vazební věznice (č.l. 387-398) lze namátkově uvést slova obžalovaného M.: (...) A on mu říká, vole, kdyby on tě chtěl zabít, tak už jseš mrtvej. To za prvé a za druhé, kdyby tě chtěl zabít, tak já bych tě zakopal. (...) Ale hovno, když to zakopeš dobře hluboko, mám to vyzkoušené. Musíš vzít pytel vápna, vykopeš metr a půl jamu (...) Oni ví, že jsem magor, o mně se veřejně říká, že zakopávám lidi (...) Dojeli dva policajti, zmizel suprzmrld jo, ten lozil lidem do bytu (...) Malý mladý dvacetiletý ultrazmrld (...) Dojeli za mnou a říkají mně. On mně říká hnedka, čau, my jsem tady kvůli L. a on ví, že já vím, že žije s jeho matkou a on mně říká, já ho nehledám, to jeho matka. Mi říká, to jeho mamka a ten, a on mi říká, ale slyšeli jsme, že tys mu hrozným natvrdo jako borec smu dal. On žil s jednou buznou a mě natvrdo udala, že jsem mu dal drogy a ten borec spadnul do studny...Noo, protože

byl borec nafetovaný, no. Ale jak on to mohl vědět. Říkám, jako borci, když ví, že spadnul do studny, tak ví, kde ta studna, tak mě s tím neotravujte, on ju má na zahradě. Šli a překopali mu zahradu. Aalale, je fakt, že su poslední, kdo ho viděl. On došel totiž ke mně dom a chtěl nějaký, nějaký fet a tak a je fakt, že okradl F.. To se taky ví veřejně. Aaa...pak zmizel (...) No, řekl bych to tak, on, on, on ho chtěl jako dárek, že ho zbije. A nějak se to zvrtilo. (Agent: Fanda jo?) No, nějak se to zvrtilo...Moc nevydržel. Ale hlavně, víš co...Ale víš, co to bylo tak, že on dostal dost, ale už by šel do špitálu a tam hrozilo riziko, že tam budu vole někoho dvě hodiny mučit vole, mlátit a pak ho pustím, nee. To jako že nejsu piča...(Agent: To první, co by vás naprášil, ne?) No jasný. Tak vezmeš igelitový sáček a hodíš mu ho. Dostal igelitový pytel. (...) Noo, potom šel, dostal igelitový sáček. Jakože první, on ho chtěl jako dárek, noo, tak ho dostal jako dárek. (...) A proto po mně nikdy nic nechtěj, protože já co řeknu, vždycky splním. Takže to říkám lidem dopředu. Nechtěj po mně nic, ty chceš totiž píčovinu, ale v mém životě to funguje tak, že ty píčoviny se dělají samy. Protože on ho chtěl odchytit, on ho chtěl odchytit, pičo, a on mně za dva dny dojde do baráku. Já jsem nemusel nikoho chytat. (...) Od té doby vím, pravidlo číslo 1, že když toho člověka chceš pustit, nesmíš se ho tou žhavou kulatinou dotknout. (...) No, tož když vemeš do ruky ten autogen, to to, jde o to, že rozžhaviš kulatinu a konec, jak se žhaví ta kulatina, to trvá chvíli (*nesrozumitelně*), a než ten konec nažhaviš, to chvíli trvá. (...) Tak jsme se na sebe podívali s Františkem a F. mi říká, tu jamu jsme kopali a já říkám, já vím, já ho pustit nechcu (*smích*) jakože to. A nikdo mně to nikdy nedokáže, i kdyby tady byly vole odposlechy, já se k tomu klidně přiznám, mně je to u prdele, ale já jim nikdy neukážu, kde je, takže vole, není tělo (...) To je jak jednou začneš zabíjet, tak to, tak to je takové, víš co...Tak to opadne no. To je, když jsme vynesli odpadky, zakopali borca a mi po cestě (*nesrozumitelně*) napadlo, pičo, nebudem se tím živit, to je jednoduchý jak prase (*smích*). On říká, ne vole. To bylo jednoduchý, chápeš, pic, o nic nešlo, ani ti to nepřipadne, že se něco stalo. (...) Jak jsme se na sebe podívali, ten pohled, bylo jasný, že toho kluka z jeřábu nesundáme. Prostě jsme ho ani jeden neměli rádi, vole. A jako byl to jeho vánoční dárek. Dostal kulatinu do ruky první a bylo (*oba smích*). On si o to říkal, on řekl, že to, že ho můžem klidně vymrdat, že jenom ať ho pustíme, no. Tak ho...vymdral, no (*oba smích*). Ty vole, my nejsme buzny, víš co, a oba, oba nás strašně nasralo to, ten přístup, jak si myslel, že nás, jako ta buzna...jasně, že se poserem z toho, že rozdělá gatě, no. To mě vždycky, to mě nasralo a víc, i kdyby to byla baba, vole. Takže borec ani vůbec nepřemýšlel, vole, že jestli s tou orientací, vole. To to, to nás nasral nejvíc, vole, chápeš to? Že vůbec nepřemýšlel o tom, že jsme oba orientovaní jinak, vole. (Agent: Tak vono to byla asi poslední šance, co mohl zkusit, vole). No, kdyby to nezkusil, vole, možná by se mu to nestalo. No, co bys udělal ty v ten moment, vole? (...) My jsme, my jsme pod ním měli plachtu, my jsme na to byli připraveni. To my měli tu obrovskou modrou plachtu, víš, jsme to měli připravený, jsme byli i v kombinézách, jako že jsme nenechali absolutně žádnou stopu. A potom jakože, a potom jsme ještě vzali (*nesrozumitelně*) nějakou chemickou sračku a celé to místo vystříkali jakože. My jsme to, my jsme tam nenechali absolutně žádnou stopu, absolutně. A to ne, nikdo to niky nedokáže, dokud ho nenajde a ho nenajde, ne není možné, to je nemožné. (...) Nee my jsme, to je, to je na kraji, na kraji vesnice. To bylo prostě (*nesrozumitelně*) ta dílna, víš? To, to, to bylo všechno tohle v klidu, to bylo vše v klidu. A pak jsme přejížděli sice, to byl kus. Největší, největší risk byl ten, když jsme kopali tu jamu a měli jsme ten balíček vedle nás. To byl ten největší kopr. To bylo jako (*nesrozumitelně*), ale prostě kopali jsme jamu a 4 nebo 5 hodin. (...) Sme se střídali, vole, ale jakože to, v ten moment, když se někde něco šustlo nebo tak, sem měl nahnáno, musím uznat, jo. Ale byli jsme uprostřed Chřibů a kdo by tam co, pičo, dělal 2. ledna. (...) Ne, tenkrát zrovna tálo, vole, ten den, a potom znovu začlo. Tálo, ani sníh nebyl, byl roztátý, tři nebo čtyři dny tálo, vole, potom napadl, co se stalo, napadl sníh a začalo mrznout. (...) Moc nadšeně nevypadl. Nevím, jestli křičel nebo ne, protože měl, vole, roubík, a tak vole a...Řekl bych, že se mu to..Užil si to, užil si to. Já nebudu říkat, že se mu to líbilo, protože bych kecal, to nevím. Ale určitě by křičel, ale to bylo (*nesrozumitelně*) bokem, takže to neměl kdo slyšet. Proto vím, že ten Slovák tam neměl co dělat. Takže to je úplně bokem dědiny. (Agent: Jakej Slovák?) Noo, tady ten...Úplně bokem, uklízej, šup. (Agent: No..ty nebo F.?) To už je jedno. Ale jakože my jsme, takhle, já jsem si ho vychutnal, vid'. Jakože já jsem šel do chodidel. (...) Borec visí za ruky. (Agent: Já myslel, že ho hákneš za nohy, vole, jak prase.) Jak budeš chtít, to je jedno, ale nee, já jsem si ho užíval tím, že. U něj chytneš nohy, že, jako vyzuješ mu boty a necháš mu ponožky, buzerantovi. Jak máš tu rozžhavenou kulatinu, tak z toho jde teplo jak sviňa, kor z nerez, to drží. Tak vole ani nepřiložíš, prostě. Tady pod nohama projedeš jenom těma, kor ten blbeček měl umělohmotný.

41. Skutečnosti uvedené ve vazební cele zesnulý M. nikdy nezopakoval, ba naopak uvedl, že si před spoluvězněm (policejní agent) vymýšlel a snažil se být zajímavý. Verzi o mučení poškozeného S. neuvedl žádný ze slyšených svědků. Rovněž ani ze znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství nevyplývá, že by na skeletu poškozeného bylo nalezeno jakékoli zranění, které by bylo možné očekávat při „opakovaném udeření nerezovou tyčí do hlavy či dalších částí těla“. Z odborného vyjádření z odvětví fyzikální chemie a mechanoskopie nebyly zjištěny znaky typické pro tepelné poškození vláken ponožky poškozeného (tzv. nátavy), nebyly zjištěny ani žádné krevní stopy na této ponožce. Nelze odhlédnout od skutečnosti vyplývající z protokolu o ohledání těla poškozeného, že tento měl na nohou obuv, v obuvi ponožky, což odporuje i představě o mučení a pálení osoby, které by po takovém úkonu byly navlékány ponožky a obouvány boty. Dušení

poškozeného pomocí pytle vyloučené není a jeho usmrcení takovým způsobem vyloučené není (viz níže).

42. Ve věci slyšený policejní agent k výše uvedenému více nedodal, jen zopakoval některé skutečnosti, které byly provedeny k důkazu v podobě přepisu zmiňovaných odposlechů z vazební cely. Slyšený utajený svědek doplnil, že zesnulý M. zprvu nemluvil v cele konkrétně, bylo na něm znát, že ve vztahu k poškozenému S. má v sobě vnitřní boj, zda o tom mluvit či nemluvit. Zesnulý M. se při vyprávění zdrhával, vymýšlel vhodná slova, nechtěl to říct, ale pak se k tomu zase sám vrátil. Mimo vazební celu se zesnulý M. choval prakticky stejně, byl mnohomluvný, nezdálo se, že by bral drogy. Svědkovi popsal, že pro něho bylo nepříjemné kopat tu díru s mrtvolou, ale samotná vražda byla hračka a nezanichala na jeho psychice žádné stopy.
43. Dále soud doplňuje, že ani místo spáchání činu dle podané obžaloby se neshoduje se skutkovými zjištěními učiněnými soudem. Zesnulý M. ve své výpovědi u soudu označil jako místo činu dům obžalovaného M., resp. o předsíni tohoto domu jako místa činu hovořila i svědkyně M.. Nicméně v kontextu podané obžaloby, kdy v tomto objektu měl být umístěn jeřáb, na kterém měl poškozený S. viset, nebylo prokázáno, že by v době spáchání projednávaného skutku bylo takové zařízení v objektu rodinného domu obžalovaného M. přítomno, resp. pokud bylo hovořeno o nějakém zařízení podobném jeřábu, jednalo se o dílenský jeřáb (kladku), o kterém vypovídal svědek M.. Naopak z výpovědi utajovaného svědka vyplynulo, že jako místo činu mu byla ukázána zesnulým M. dílna na okraji obce (dle svědka se jednalo o Kostelec). V kontextu dalších zjištění by se tak mohlo jednat o dílnu otce zesnulého M., která je umístěna v obci Dubňany. Takovému zjištění by i odpovídal údaj citovaný v obžalobě, a to vzdálenost 35 km tohoto místa činu od místa nálezu těla poškozeného, neboť dílna otce zesnulého M. se nachází cca 32 km od místa nálezu těla, oproti vzdálenosti rodinného domu obžalovaného M. na tř. XXXXX, které je vzdálené cca 18 km od místa činu. Nicméně svědek Z. M. jednoznačně vyloučil, že by jeho syn či obžalovaný M. byli bez jeho vědomí v dílně v pátek 2. 1. 2015, když uvedl, že v novém roce se v dílně začalo pracovat až v pondělí 5. 1. 2015, přičemž v té době ještě obžalovaný M. ani nedisponoval klíči k dílně, tudíž by se tam bez vědomí svědka nemohli dostat. Dle protokolu o prohlídce této dílny nebyly zjištěny žádné relevantní informace vztahující se k možnému spáchání skutku v tomto objektu. Na základě těchto důkazů soud nemohl učinit jednoznačný závěr (fakticky žádný závěr) o místě spáchání projednávaného skutku.
44. Dle podané obžaloby mělo být motivem jednání obžalovaného M. a zesnulého M. „potrestání poškozeného za opakované krádeže jimi vyráběných návykových látek a finančních hotovostí, zbavení se definitivně poškozeného, a tím eliminování dalších krádeží, a tedy i ztráty zisků z drogové činnosti, případně jejího odhalení, v neposlední řadě pak i osobní zášť obviněných vůči poškozenému“. Ke vztahu poškozeného k obžalovanému M. a zesnulému M. vypovídal pouze svědek Z., který uvedl, že do doby zmizení poškozeného neměl se jmenovanými žádný konflikt. Poškozený ukradl obžalovanému M. 20 euro, nijak se to neřešilo, obžalovaný M. na to reagoval tím, že nazval poškozeného „parchantem“. Pak poškozený ukradl sousedovi malou nabíječku a prodal ji obžalovanému M., od kterého ji svědek Z. odkoupil zpět. Svědek Z. s poškozeným nechodili k obžalovanému M., byli tam společně jen jednou, když se řešila ukradená nabíječka. Poškozený mohl chodit k obžalovanému sám, ale ne pro drogy, chodil tam ochutnávat kořalky. Poškozený nikdy od obžalovaného M. žádné drogy nedonesl. Poškozený znal obžalovaného M. kratší dobu, nikdy nemluvil o tom, že by měl z obžalovaného nebo zesnulého M. strach. Ukradení těch eur se stalo asi 3 – 4 měsíce před zmizením poškozeného. Z výše uvedeného je zřejmé, že ze žádného důkazu nevyplývá, a to ani z výpovědí obžalovaného M. či zesnulého M., že by jim poškozený S. měl vůbec někdy ukrást návykové látky, natož pak opakovaně, a pokud se jedná o finanční hotovost, svědek Z. i zesnulý M. hovořili o jediné krádeži 20 eur, která se dle svědka Z. nijak neřešila. Za takové důkazní situace lze pak těžko konstatovat, že likvidace poškozeného by

měla za následek eliminaci dalších krádeží (ve vztahu ke jmenovaným) a tedy i eliminaci ztráty zisku z drogové činnosti, když nebylo žádným důkazem prokázáno, že by poškozený byl odběratelem drog právě u obžalovaného M.. Zcela hypotetickým a žádným důkazem nepodloženým je pak závěr obžaloby o možném jednání poškozeného a odhalení trestné činnosti páchané obžalovaným M. a dalšími osobami i se zřetelem k období páchaní drogové trestné činnosti, kdy dle trestní věci vedené a pravomocně rozhodnuté Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 52 T 5/2020 spadá počátek distribuce, resp. výroby omamných a psychotropních látek do období počátku roku 2015. Pokud se jedná o osobní zášť obžalovaného M. vůči poškozenému, lze pouze poukázat na výpověď svědka Z., že obžalovaný označil poškozeného za „parchanta“, což je samozřejmě negativní označení, ale z něj těžko odvodíme možnou zášť obžalovaného M. vůči poškozenému. Naopak ve vztahu k zesnulému M. má soud na základě výpovědi nejen zesnulého, ale i výpovědi dalších svědků (policejní agent, svědkyně K.), kteří vypovídali konkrétně k tomu, co zesnulý M. o poškozeném prohlašoval, za prokázané, že vůči poškozenému S. měl zesnulý mnohem více negativní vztah, než by bylo možné uvažovat u obžalovaného M..

45. Dle pokynu soudu odvolacího bylo dokazování doplněno nejen výsledkem policejního agenta, ale opakovaným výsledkem svědka Z., výsledkem Z.M., výsledkem zpracovatele odborného vyjádření Ing. Koudely, specialisty oboru fyzikální chemie, jakož i doplněním znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství včetně výsledku znalce MUDr. Hladíka. Z výpovědi policejního agenta stran schůzek se zesnulým M. uskutečněných po jeho propuštění z vazby soud nezjistil žádné nové relevantní informace ke skutku samému. Svědek se více vyjádřil k osobě zesnulého M., kdy uvedl, že tento přeháněl, když vykládal o výrobě syntetického kokainu či výrobě pervitinu z polystyrenu. Dle svědka neměl zesnulý M. agresivní výkyvy, mluvil o sobě jako o géniovi a šikulovi, že jsou na něho v Kyjově všichni odkázáni, protože prodává drogy a má absolutně zjednaný respekt. Mimo výkon vazby se měl zesnulý M. chovat stejně, dokonce se mu nabídl, že (agentovi) poskytne „službu“, že to udělá stejně jako s L., že vykope díru a usmrtí ho. Zesnulý M. popisoval, že samotná vražda byla hračka a nezanechala na něm žádné stopy, přičemž měl zesnulý M. poměrně přesně vyprávět ale i ukazovat např. nasazení pytle na poškozeného – nakročil jednou nohou, oběma rukama ukázal pohyb, jako by někomu přetahoval ve výšce břicha pytel na hlavu.
46. Pokud se má soud dle pokynu soudu odvolacího dále vypořádat s možnými důvody podávání vícero verzí zesnulým M., a to ve vztahu k závěru znalkyň posuzujících jeho osobnost, snažil se soud rozšířit dokazování i výsledkem otce zesnulého, kdy Z.M. uvedl, že jeho syn je takový pohádkář, hodně lže, drogy bere od čtrnácti let, ale projevy agrese u něj nezaznamenal. Když se vrátil z druhého léčení (zesnulý M.), trpěl samomluvou a tíky, poté, co se začal kamarádit s obžalovaným M., to přestalo. K osobě zesnulého M. se rovněž vyjádřil utajený svědek ve smyslu, že zesnulý „přeháněl“ ve vztahu k výrobě drog. Již v prvním svém rozsudku soud hodnotil výpověď zesnulého M. ve vztahu k závěru znalkyně PhDr. Zapletalové, která sice uvedla, že (zesnulý) M. nemá sklony si věci přikrášlovat, je však schopen výrazně fabulovat, resp. je schopen dlouhodobě lhát, informace by však v takovém případě měnil a rozhodně by nepokračoval v některých charakteristických rysech po dlouho dobu. Dle znalkyně MUDr. Holanové pak zesnulý M. byl od doby dospívání velmi zvláštní, jeho osobnost je drogami spíše akcentována a tyto neměly tak výrazný vliv na jeho intelekt. Abusus návykových látek je součástí jeho nezdrženlivé osobnostní struktury a potřeby prezentovat se v oblasti drog jako expert. Motiv spolupráce zesnulého M. s policií tkvěl v tom, že na sobě nechtěl nechat to, že by se podílel na sadistické aktivitě v době, kdy měl poškozený zemřít. Lze tak shrnout, že znalkyně nevyloučily možnost fabulace ze strany zesnulého M. i jeho snahu prezentovat se výjimečným způsobem. Takové závěry jsou dle názoru soudu v souladu se závěrem soudu o nemožnosti výběru „pravdivější“ verze výpovědi zesnulého M.. Jak uvedla znalkyně PhDr. Zapletalová, zesnulý by měnil informace, což je zcela zřejmé z množství různých informací stran skonu poškozeného, jejichž pramenem je právě a jediné zesnulý M.. Je nutno zopakovat, že ať svědkyně M., tak svědkyně K., potažmo svědek G. či K.,

měli informace zprostředkované a nikoli původní, přičemž ve vztahu ke jmenovaným svědkyním se má jednat o informace přímo od zesnulého. Rovněž je zřejmé, že ve své výpovědi u hlavního líčení zesnulý M. uváděl skutečnosti, které byly vyvráceny – např. že poškozený od něj drogy nebral (přitom dle výpovědi svědka Z. poškozený odcházel za zesnulým M. z důvodu odběru drogy), že poškozený při řešení odkupu kradené nabíječky (kompresoru) ukradl u obžalovaného M. eura (odporuje výpovědi svědka Z.). Ve vztahu k závěrům znalkyň i zjištěným skutečnostem dospěl soud k závěru, že věrohodnost zesnulého M. je silně snížena jeho snahou se prezentovat (jakýmkoli způsobem) a fabulovat, přičemž i s ohledem na jeho osobnost poznamenanou dlouhodobým užíváním omamných a psychotropních látek se nelze divit změnám v jeho výpovědích při zachování určitých konkrétních detailů. Ve vztahu k motivu spolupráce zesnulého M. s policií znalkyně MUDr. Holanová vycházela ze skutečností citovaných v obžalobě (sadistické aktivity), která však prokázána nebyla. Motiv „tíhy svědomí“, o němž např. vypovídal utajený svědek, se tudíž nabízí jako další alternativa (bez ohledu na způsob skonu zesnulého M.).

47. Ve vztahu ke konkretizaci časových souvislostí pohybu obžalovaného M., zesnulého M. a poškozeného v době, kdy mělo dojít k usmrcení poškozeného, soud opakovaně vyslechl svědka Z., který setrval na své výpovědi z předchozího hlavního líčení. Na základě toho soud shledal, že poškozený dne 2. 1. 2015 v odpoledních hodinách (cca kolem 14:00 hod.), odešel k zesnulému M., aby si u něj obstaral drogu, přičemž od té doby jej už nikdo neviděl. Jiné zjištění učinit nelze, a to ani po doplnění výpovědi svědka Z., který uvedl, že následně po zmizení poškozeného kontaktoval zesnulého M., který mu uvedl vícero verzí – poškozeného odmítl, protože měl návštěvu, poškozený od něj odešel neznámo kam, s poškozeným šli do města a rozešli se poblíž bydliště obžalovaného M. I tato skutečnost dokresluje závěr soudu stran osobnostní charakteristiky zesnulého M., jak je uvedeno v předchozím odstavci. Je tak zřejmé, že kromě vyjádření zesnulého M. u hlavního líčení (či vazebního zasedání), že dovedl poškozeného Strmisku k obžalovanému M., resp. vyjádření svědkyně M., která však pouze opakovala jednu z verzí uváděnou zesnulým M., neexistuje jiný důkaz o tom, že poškozený S. předmětný den došel k obžalovanému M., resp. důkaz, že poškozený ve zdraví odešel od zesnulého M.. K pohybu obžalovaného M. dne 2. 1. 2015 pak nebylo zjištěno nic, kdy již v původním rozsudku soud uvedl, že rozhodně nelze jako důkaz o jeho přítomnosti či nepřítomnosti v bydlišti použít informace o připojení či nepřipojení obžalovaného k internetu, neboť je zřejmé, že obžalovaný M. internetové připojení nevyužíval pravidelně každý den a takovým způsobem, že by absence připojení mohla být signifikantním důkazem pro to, že v uvedený den (či denní dobu) nebyl přítomen v místě bydliště, odkud se obvykle k internetu připojoval, když např. zde není ani záznam o připojení k internetu ve dnech 26. – 27. 12. 2015 (č.l. 664). Takový důkaz by totiž mohl být vyložen i tak, že vzhledem k absenci připojení obžalovaného k internetu tento nemusel být vůbec přítomen v Kyjově či jeho okolí, a tudíž by byla vyloučena jeho jakákoli součinnost se zesnulým M. v rozhodném období.

48. K námitce odvolacího soudu ohledně toho, proč soud neuvěřil zesnulému M. a obsahu jeho výpovědi soud uvádí, že nelze z několika verzí, jež uváděl zesnulý M., vyvodit nepochybný závěr o tom, jak se skutek stal a kdo jej spáchal. Zesnulý ve svém výslechu u hlavního líčení uvedl, že v době, kdy se měl svěřit svědkyni M., bral 3 gramy pervitinu denně, ona brala také drogy. Zesnulý uvedl, že se svěřil po několika měsících, naopak svědkyně M. vypovídala, že se tak mělo stát brzy poté, co s M. začala žít. Svědkyně M. pak dle dalších svědků vykládala další verze o skonu poškozeného (že má být někde v sudu či zastřelený – dle výpovědi svědka K.). Zatímco svědkyně M. vypovídala i o zapojení obžalovaného M. do spáchání, svědek G. naopak uváděl, že nikdy neslyšel, že by do zmizení poškozeného byl zapojen obžalovaný M.. Ve vztahu k více verzím uváděným zesnulým M. stran smrti poškozeného, bez ohledu na verzi vycházející z odposlechů ve vazební cele, nelze pominout i tu skutečnost, kterou zopakoval svědek Z., a to, že po zmizení poškozeného S. bezprostředně kontaktoval zesnulého M., který mu již v tu dobu poskytoval několik verzí o svém setkání s poškozeným, neboť to byl právě zesnulý, s kým byl naposledy

spatřen poškozený. Další verzi o smrti poškozeného pak uvedla svědkyně K., která popsala opakovaně skutek tak, že poškozený přišel za zesnulým M. pro dávku, za níž chtěl zaplatit tělem (sexem), a protože měl zesnulý M. dle slov svědkyně „poškozeného plné zuby“, zavedl ho k nim do průjezdu nebo sklepa, tam mu nasadil sáček na hlavu a nechal ho tam udusit a zakopal ho někde v XXXXX; jestli sám nebo s někým, o tom zesnulý nemluvil. Byť svědek G. ve své výpovědi uvedl, že si svědkyně K. někdy vymýšlí, má soud za to, že ve své výpovědi svědkyně uvádí faktické skutečnosti jako zakopání těla poškozeného v XXXXX, což nebyla schopna uvést např. svědkyně M., která ale měla k zesnulému M. nejbližší. Tato svědkyně rovněž hovoří o motivu zesnulého M., který se shoduje i s tím, co zesnulý sdělil policejnímu agentovi. Je zřejmé, že M. se vymezoval vůči homosexuálům, jakož opakovaně popisoval poškozeného velmi negativně („superzmrď“) s tím, že poškozený byl schopen za dávku prostituovat. A pokud jde o provedení činu, opakovaně se objevuje verze s udušením poškozeného sáčkem přes hlavu, kdy o takovém způsobu i velmi konkrétně vypovídal policejní agent, kterému vlastní provedení činu předvedl zesnulý M.. Na základě žádného z provedených důkazů nelze naopak tvrdit, že zesnulý M. dával ihned po zmizení poškozeného S. toto do souvislosti s obžalovaným M.. Jednou z verzí, kterou M. sdělil svědku Z. po zmizení poškozeného, bylo, že se s poškozeným rozešel někde poblíž bydliště obžalovaného M., ale to bylo vše. Jelikož nelze zjistit přesně období, kdy se měl zesnulý M. svěřit svědkyni M., ani jaká byla původní verze jím sdělená, neboť i od svědkyně M. dál pokračovaly různé verze o smrti poškozeného, nelze ani časově přesně určit, v jakém časovém okamžiku se objevuje zapojení obžalovaného M. do zmizení poškozeného. První verze totiž byla i ta, že se zmizením poškozeného S. má co do činění svědek Z., jak ostatně uvedl i svědek G.. Pokud byl následně (s odstupem měsíců i let) v dalších verzích zmiňován obžalovaný M., tak vždy ve vztahu k tomu, že u něho v sudu by měl být uložený poškozený S., v jiném kontextu ale ne. Ani ve vazební cele se zesnulý M. nejprve nevyjadřoval k osobě obžalovaného M. coby aktérovi násilí na poškozeném, jeho jméno je zmiňováno až následně. Z dalších rozhovorů, které popsal policejní agent u hlavního líčení, pak vyplývá, že zesnulý M. mluvil pouze o sobě a svých pocitech ve vztahu k usmrcování lidí, a zmiňuje pouze sebe jako osobu, která by byla schopna se postarat o odstranění dalších osob (a „živit se tím“).

49. Výše popsané pochybnosti soudu o věrohodnosti různých verzí výpovědí zesnulého M. a hodnověrnosti jeho samotného, resp. hodnověrnosti dalších svědků, kdy se jedná o osoby drogově závislé, nelze odstranit přihlédnutím k závěrům znaleckého posudku vypracovaného znalkyněmi PhDr. Zapletalovou a MUDr. Holanovou, jak je uvedeno výše, když závěry znalkyň nemohou nahrazovat mezery ve skutkových zjištěních soudu. U zesnulého M. i obžalovaného M. nebyly znaleckým zkoumáním zjištěny agresivní sklony, tyto negovali u obou např. i slyšení svědci Z. nebo Z. M.. Pouze svědkyně M. uvedla, že když žila se zesnulým M., došlo mezi nimi i k nějakému fyzickému násilí, což ale více svědkyně nspecifikovala. Obžalovaný M. ani zesnulý M. neměli do počátku trestního řízení záznam v Rejstříku trestů, resp. obžalovaný M. zde má záznam z roku 1996, kdy bylo upuštěno navíc od potrestání. Absence projevené agresivity i bezúhonnost obou jmenovaných je další okolností, která nepodporuje závěr o sklonu jednoho nebo druhého k násilí, natož pak k násilí vedoucí ke smrti další osoby. Ohledně výpovědi svědka R. soud uvádí, že se jedná o svědka s bohatou trestní minulostí, což je soudu z úřední povinnosti známo, kdy již tato skutečnost vzbuzuje pochybnosti o věrohodnosti takové výpovědi. Navíc svědek vypovídal ke skutečností, jež se měly dít mezi zesnulým M. a obžalovaným M. v době jejich výkonu trestu odnětí svobody, kdy oba byli umístěni na stejné cele s dalšími odsouzenými. Relevance této výpovědi je ve vztahu k projednávané věci nulová.
50. Soud doplňuje, že pokud se v rámci důkazního řízení dojde k závěru, že provedené dokazování neumožňuje učinit přesvědčivý závěr o vině obžalovaného či obžalovaných bez důvodných pochybností, nemá soud povinnost vyslovovat domněnky o tom, jak ke skutku mohlo dojít a kdo připadá v úvahu jako jeho možný (spolu)pachatel (podezřelý), a zaujímat k tomu bližší stanoviska,

jestliže takový jednoznačný poukaz na osobu pachatele, odlišného od obžalovaného, nelze z provedeného dokazování učinit. Takový postup nepředvídá žádné zákonné ustanovení, a naopak se ocitá v příkrém rozporu se zásadou presumpce nevinny (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 7. 2021 sp. zn. Pl. ÚS 110/20). Je třeba dále přihlídnout k ustálené judikatuře Ústavního soudu, který již v minulosti zdůraznil, že obecné soudy nemohou rezignovat na posouzení věrohodnosti výpovědi svědka (sic), má-li taková výpověď stěžejní význam pro prokázání viny (nálezy ze dne 29. 4. 2008 sp. zn. I. ÚS 608/06, nálezy ze dne 17. 12. 2007 sp. zn. I. ÚS 375/06). Je třeba zdůraznit, že uvedené nálezy se týkají výpovědi svědka, který má zcela odlišné postavení od obžalovaného, je poučen o významu své výpovědi, včetně hrozby možného trestního postihu. Oproti tomu výpověď spoluobžalovaného, z níž obžaloba vychází v této trestní věci, má zcela jinou kvalitu a je třeba i tuto skutečnost hodnotit v úvahách o věrohodnosti takové výpovědi, nadto je-li takových výpovědí několik a jsou v nich shledány rozpory. Ústavní soud v jiné věci uvedl, že důkazní situace, při níž v trestním řízení existuje pouze jediný usvědčující důkaz, je z poznávacího hlediska nesnadná a obsahuje v sobě riziko možných chyb a omylů. V takových případech musí být věnována mimořádná pozornost důkladnému prověření tohoto jediného přímého usvědčujícího důkazu a takový důkaz musí být mimořádně pečlivě hodnocen (nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2004 sp. zn. IV. ÚS 37/03). Soud dále uvádí, že v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu musí soud rozhodovat na základě skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Rovněž z ústavního principu presumpce nevinny (čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), včetně z něj plynoucí zásady „*in dubio pro reo*“, vyplývá, že jsou-li možné dva či více výkladů provedených důkazů, nelze učinit zjištění, které nejvíce zatěžuje obžalovaného, a to právě s ohledem na tento princip, který vyžaduje, aby to byl stát (orgány činné v trestním řízení), kdo nese konkrétní důkazní břemeno a tam, kde existují jakékoliv pochybnosti, musejí být vyloženy ve prospěch obžalovaného. Lze-li tedy v trestní věci dospět na základě provedeného dokazování k několika co do pravděpodobnosti rovnocenným skutkovým verzím, má soud povinnost přiklonit se k té z nich, jež je pro obviněného nejvýhodnější, tzn. povede k jeho zproštění obžaloby (nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 11. 2009 sp. zn. III. ÚS 2042/08).

51. Soud se zřetelem k výše uvedenému shledal, že ve vztahu ke skutku, jež je citován v obžalobě, a jehož se měli společným jednáním dopustit obžalovaný M. se zesnulým M., nemohl učinit závěr o tom, že se takový skutek stal a že jej spáchali jmenovaní. Soud si je vědom toho, že z výše citovaných výpovědí lze „vypíchnout“ opakující se skutečnosti v podobě udušení poškozeného igelitovým sáčkem (sáčkem daným přes hlavu), což by odpovídalo jedné z možných příčin úmrtí poškozeného, jak bylo naznačeno znalci z odvětví soudního lékařství, ale pro ustálení skutkového stavu, za jakých okolností k tomuto došlo, a především kdo takový čin spáchal, neměl soud oporu v provedeném dokazování. Soud pouze může zopakovat svůj závěr citovaný již v prvním rozsudku ve věci, že s ohledem na skutečnost, že zesnulý M. byl schopen lokalizovat s (určitou) přesností hrob s pozůstatky poškozeného, lze shledat, že zesnulý M. měl co do činnosti s manipulací s tělem poškozeného.
52. Ve vztahu k obžalovanému M. soud po doplnění dokazování výslechem znalce z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie, i doplňujícím výslechem MUDr. Hladíka, znalce z odvětví soudního lékařství, a s přihlídnutím k dalším důkazům, jak bude uvedeno níže, shledal, že obžalovaný M. musel být další osobou, která se podílela na manipulaci s tělem poškozeného a jeho odklizení společně se zesnulým M..
53. Ve vztahu k zajištěnému odposlechu z 16. 3. 2019 lze odkázat obecně na ustanovení § 158d odst. 10 trestního řádu, dle kterého lze v jiné trestní věci, než je ta, v níž bylo sledování provedeno, použít záznam pořízený při sledování a připojený protokol jako důkaz jen tehdy, je-li v této věci mj. vedeno řízení o úmyslném trestném činu. Dále pak soud zjistil, že v trestní věci vedené vůči obžalovaným M. a M. Policejním orgánem Policie ČR, Krajského ředitelství Policie

Jihomoravského kraje, Územního odboru Hodonín, Oddělení obecné kriminality Hodonín pod sp. zn. KRPB-274528/TC-2017-060671 bylo povoleno sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, 2, 3 trestního řádu na základě rozhodnutí soudkyně Okresního soudu v Hodoníně ze dne 17. 7. 2018 sp. zn. V 2-4/2018-15 Nt 861/2018, následně prodlouženo rozhodnutím ze dne 3. 12. 2018 sp. zn. V 2-11/2018- 17 Nt 857/2018.

54. Z posudku Ing. Jiřího Kováře, znalce z oboru elektronika, kybernetika a ekonomika, který provedl zvýšení kvality audio záznamů a převedl mluvené slovo do textové podoby, soud zjistil obsah zájmové komunikace mezi obžalovanými M. a M. dne 16. 3. 2019 (č.l. 780-784). Z této lze citovat:

M.: tak teď budu konečně spokojený a zavřu hubu a budu se vůbec, a pověším někoho hned a pak budu
M.: klid
M.: protože to je takový můj sen
M.: no
M.: to já chci opravdu vidět jak ten člověk se pochčí
M.: to určitě se pochčí
M.: myslíš, že ne
M.: jo určitě jo
M.: jak
M.: asi jo
M.: ale je to krásná myšlenka
M.: (*úsměšek*) mě vcelku, jako mě nevzrušuje představivost
M.: neee, potom ten člověk se bude chovat už jinak než, trošku ho to, napraví ho to
M.: to asi jo
M.: v tom směru, že bude se vyhýbat dotyčným s kulatinou (*smích oba*) a snažit se neexistovat si myslím, jakože
M.: on zajde na školení k F. a
M.: néé, F. bych určitě pověsil na... bílýho, ale jenomže nejhorší je, že na to všichni čekali zrovna hromadu let a bůh ví, jak dlouho ještě budou čekat
M.: se nějaká dobrá příležitost najde
M.: já věřím tomu, jestli ho máme poslat na výl, na zahraniční pobyt, tam kam jsme zaplatili letenku
M.: nelaškuj
M.: tak je to jisté, nakonec to stejně zaplatíme
M.: cóó
M.: no že ho zakopeme hned vedle, když si teda vzpomeneme, kde to bylo (*smích*) ježiš to nevíme ani jeden,
M.: to přece nemůžeš kamarád bývalý náš
M.: ne je to kamarád právě že víš co, s kamarádem právě pohnem a odpustit mu to taky nemůžem, to by nám v pekle zazlivali a nedostali by jsme ty VIP propustky do všech zákoutí pekla. Jakože, před peklem to bysme nebyli, to ne, to peklo si zasloužíme o to se snažíme celý život, ale.
M.: Já né.
M.: Ale jo, to
M.: Já se nechci dostat do pekla.
M.: Ne, ale tím způsobem, jakým žijem, tak se za odměnu půjde do pekla. To je za odměnu. Hele do ráje jdou všichni zkurvení křesťani.
M.: *Nesouhlasně mručí*

55. Na základě odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie má soud dále za prokázané, že zajištěné stopy z místa nálezu těla vykazují vlastnosti uhličitanu vápenatého (CaCO_3) znečištěného malým množstvím křemene (SiO_2) – stopy č. 1 a 2, uhličitanu vápenatého s příměsí hydroxidu vápenatého $[\text{Ca}(\text{OH})_2]$ znečištěného malým množstvím křemene – stopa č. 7. Zpracovatel odborného vyjádření Ing. Koudela konstatoval, že se jednalo o uhličitan vápenatý vzniklý nikoli jako přírodní minerál kalcit či aragonit, ale synteticky na základě reakce hydroxidu vápenatého (hašené vápno) s oxidem uhličitým, případně ještě s mezistupněm. Takový nález odpovídá aplikaci hašeného vápna na půdu. S největší pravděpodobností se tento materiál do půdy dostal působením člověka; nebylo možné určit, zda se jedná o stavební odpad. Hydroxid vápenatý je žiravinou, čímž je dáno působení na tkáň. Znalec MUDr. Hladík pak doplnil, že s ohledem na dobu, kdy měl být skutek spáchán, a dobu nálezu kosterních pozůstatků, nález neodpovídal přírodním hnilobným změnám tak, jak by probíhaly v případě, že by tělo bylo pouze zahrnuto

zeminou. I za situace, že by tělo nebylo ihned zakopáno a ponecháno cca měsíc na vzduchu, mohla by se hniloba teoreticky urychlit, ale stále by to neodpovídalo tomu, že prakticky chyběly veškeré měkké tkáně a chrupavčité skloubení pánevních kostí a páteře. Muselo zde působit něco, co rozklad urychlilo. Na nalezených ostatcích nebyly žádné známky použití louhu. Chemickou analýzou by nebylo možné určit ani použití vápna, neboť vápník je základní složka kostí, takže sloučeniny by nebylo možné oddělit.

56. Na základě doplněného dokazování má soud za prokázané, že tělo poškozeného S. bylo zasypano vápnem, což opakovaně sděloval ve svých výpovědích zesnulý M.. Soud má rovněž za prokázané, že obžalovaný M. jako zemědělec a sadař používal tuto chemikálii při zahradnických a sadařských pracích. Svědek Z. M. popřel, že by se v jeho dílně vápno nacházelo, oproti tomu vypověděl, jak zesnulý M. společně trávil čas s obžalovaným M., který jej vozil do dílny, pracovali spolu a zesnulý k obžalovanému M. vzhlížel. Obžalovaný M. rovněž v rozhodném období disponoval vozidlem, kterým by bylo možné odvézt tělo poškozeného do místa vzdáleného od místa činu, ať toto bylo kdekoliv. Nelze odhlédnout rovněž od prokázané skutečnosti, že obžalovaný M. oplýval vědomostmi o chemických reakcích, a tudíž měl možnost instruovat zesnulého M. ohledně použití vápna k urychlení hnilobného procesu a zahlazení možných stop. A oproti zesnulému M. obžalovaný M. mohl řídit motorové vozidlo a byl řidičem. Při zohlednění těchto skutečností lze pak nahlížet na výše citovaný rozhovor zesnulého M. s obžalovaným M. i pod jiným zorným úhlem. Když totiž zesnulý M. hovoří o tom, že někoho „zakopeme hned vedle“, obžalovaný M. na to reaguje zcela spontánně s navazující replikou, přičemž by bylo možné předpokládat, že pokud by nevěděl, o čem je řeč, asi by to bylo zjevné z toku rozhovoru, jak je např. zjevné při jedné z následujících replik, kdy obžalovaný M. odporuje zesnulému M., že se nechce dostat do pekla. V této souvislosti není od věci upozornit na to, že zesnulý M. v zachyceném rozhovoru uvádí, že je to jeho „takový sen pověsit někoho ...vidět, jak se ten člověk pochčí“, což rovněž podporuje výše citovaný závěr soudu o tom, že skutečnosti uváděné policejnímu agentovi ve vazební cele stran mučení a věšení poškozeného jsou fantaziemi, nikoli reálnou vzpomínkou na konkrétní událost, když ještě v roce 2019 zesnulý M. hovoří o tom, že jeho snem je něco takového zažít.
57. Jak bylo uvedeno již v předchozím rozsudku ve věci, soud s ohledem na způsob uložení těla poškozeného, jeho zasypaní na odlehlém místě, jakož zesnulým M. od počátku uváděné různé verze o pohybu poškozeného před jeho zmizením, má za prokázané, že poškozený nezemřel přirozeným způsobem. Oproti tomu nelze jednoznačně konstatovat, zda smrt poškozeného byla způsobena násilným jednáním pachatele (pachatelů) ve smyslu naplnění znaků skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku, či znaků skutkové podstaty zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví ve smyslu § 145 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, případně zvláště závažného zločinu ublížení na zdraví ve smyslu § 146 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku. Lze však uzavřít, že se jednalo o trestný čin úmyslný (nedbalostní zavinění s ohledem na způsob zahlazení činu a odklizení těla poškozeného nelze předpokládat), který spáchal jeden či více pachatelů. Soud má rovněž za to, že pokud by poškozený zemřel nešťastnou náhodou či přirozeným způsobem, minimálně zesnulý M. by tuto skutečnost na svoji obhajobu uvedl, což se ovšem nikdy nestalo, a proto soud setrval na závěru o násilném jednání neznámého pachatele mající znaky minimálně trestného činu ublížení na zdraví (těžkého ublížení na zdraví), které bylo v příčinné souvislosti se smrtí poškozeného S.. Na základě provedeného dokazování se nepodařilo obžalobě před soudem prokázat, že by se uvedeného násilného jednání dopustil zesnulý M. či obžalovaný M., jak bylo soudem konstatováno výše, nicméně je zřejmé, že zesnulý M. se podílel na odklizení těla poškozeného, když poměrně přesně určil místo uložení těla i způsob jeho zakopání či povětrnostní podmínky v době zakopání těla, které byly ověřeny dotazem u hydrometeorologického ústavu, přičemž je však i zřejmé, že nemohl být jediným pachatelem takového jednání (s ohledem na výše uváděné vzdálenosti i prokázanou skutečnost, že místo nálezů kosterních pozůstatků poškozeného není místem činu, kterým byla smrt poškozeného způsobena).

Přestože soud neshledal výpověď zesnulého M. natolik věrohodnou, aby na jejím základě ustálil skutkový stav ohledně úmrtí poškozeného S., nelze přehlédnout, že zesnulý M. nikdy ve svých výpovědích neoznačil jinou osobu, s níž měl zakopávat tělo poškozeného S., než obžalovaného M. S přihlédnutím k této skutečnosti a dalších skutečnostech, jež jsou popsány výše, soud shledal, že další osobou, která se podílela na „odklizení“ těla poškozeného S., je právě obžalovaný M., který v rozhodném období měl blízký přátelský vztah se zesnulým M., disponoval vozidlem i řidičským oprávněním, chemickými přípravky včetně vápna, a současně pro zesnulého M. představoval „partáka“ v dobrém i zlém, což je zřejmé z jejich úzké spolupráce nejen v rámci páchaní závažné trestné činnosti související s výrobou a distribucí omamných a psychotropních látek.

58. Soud tedy shledal, že obžalovaný M. ve výroku citovaným způsobem naplnil po stránce subjektivní i objektivní všechny znaky skutkové podstaty přečinu nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, když (neznámému) pachateli trestného činu pomáhal v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání. Vzhledem k totožnosti následku trestného činu v podobě smrti poškozeného, má soud za to, že i přes podstatnou změnu ve skutkových zjištěních oproti podané obžalobě i usnesení o zahájení trestního stíhání, je totožnost skutku, pro který je vedeno trestní stíhání obžalovaného M., zachována. Soud je rovněž s ohledem na provedené dokazování přesvědčen, že obžalovaný M. se uvedeného přečinu dopustil v úmyslu přímém [§ 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku], a to jako spolupachatel, nikoli jako účastník na trestném činu hlavního pachatele, když má za to, že dalším spolupachatelem tohoto činu byl zesnulý M., jehož trestní stíhání bylo zastaveno, a tudíž jeho osobu nelze ve skutkové větě výroku rozsudku jmenovat.
59. Ačkoliv byl obžalovaný M. shledán vinným oproti podané obžalobě toliko přečinem nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, stále je společenská škodlivost jeho jednání velmi vysoká, neboť svým jednáním porušil zájem společnosti na potlačování zločinnosti, když chtěl svým aktivním jednáním odvrátit od pachatele velmi závažného trestného činu trestněprávní důsledky jeho jednání.
60. V odůvodnění předchozího rozsudku se soud vyjádřil k tomu, proč nebyly provedeny obhajobou navrhané důkazy - důkaz výsledkem susedů obžalovaného M., kteří se měli vyjádřit k tomu, zda mohli slyšet počátkem ledna 2015 něco podezřelého z domu obžalovaného M., přičemž je zřejmé, že význam takových výpovědí s časovým odstupem více jak 5 let ztrácí svoji hodnotu, resp. relevanci, když nikdy nebylo na pevně postaveno, že dům obžalovaného M. je místem činu. Vzhledem k časovému odstupu pak nebyl proveden ani navrhaný důkaz v podobě ohledání či prověrky na místě v bydlíšti obžalovaného M.. Nebylo rovněž zjištěno, zda bylo možné v roce 2015 zakoupit modrou plachtu, o které mluvil ve své výpovědi zesnulý M., neboť takové zjištění přesahuje dle soudu rámec dokazování v této konkrétní věci. S ohledem na vyjádření paní J. V. nebyl proveden ani důkaz jejím výsledkem, když tato soudu sdělila, že ani neví, k čemu by vypovídat měla, resp. ze strany soudu bylo zjištěno, že by měla vypovídat o vztahu (a spolupráci) jejího zesnulého syna s obžalovaným M., tedy jednalo by se o zprostředkovanou výpověď, která s projednávanou věcí rovněž nikterak nesouvisí. Jak bylo uvedeno výše k povaze listiny, na níž je zachycena doba internetového připojení obžalovaného M. v období 25. 12. 2014 – 12. 1. 2015, byl zamítnut i návrh obhajoby na vyžádání informací o připojení k internetu za období mnohem delší, neboť dle názoru soudu takový důkaz je nadbytečným. Ve vztahu k navrhaným svědkům „M.“ a T.D.A. soud neshledal, že by tito mohli něco relevantního k věci říct, když se měli pouze vyjadřovat k tomu, co zaslechli ve věznicích od obžalovaných či dalších vězňů. Pokud obhajoba navrhovala provedení revizního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (příp. i klinická psychologie) na osobu obžalovaného M., soud obhajobu upozornil, že revizní posudek se zadává v případě, že existují dva posudky s odlišnými či nejednotnými názory, což rozhodně není situace, která nastala v průběhu řízení před soudem, když námitky obhajoby a obžalovaného M. vůči závěrům znalkyně soud považuje za způsob vedení obhajoby. Obhajobě

nebylo bráněno předložit soudu nový znalecký posudek, což se však nestalo. Proto ani nebylo rozhodováno o návrhu na revizní znalecký posudek, neboť takový návrh byl v tomto ohledu považován za nicotný.

61. V dalším řízení byl zamítnut i návrh na ohledání místa bydliště svědka Z., zámečnické dílny svědka Z.M. či rodinného domu obžalovaného M., kdy jednak k některým těmto úkonům již došlo a byly provedeny jako důkaz v rámci hlavního líčení, přičemž soud s ohledem na časový odstup od spáchání projednávaného skutku opakované prohlídky těchto prostor považuje za irrelevantní s ohledem na pohyb osob na daných místech i obecné plynutí času. Výslech bratra svědka Z. soud rovněž považoval za nadbytečný, kdy nikdy nebylo tvrzeno, že by tato osoba měla nějaký vztah k projednávané věci, což platí i pro zamítnutí návrhu na slyšení svědka A.A.. Stejně tak nebylo zpochybňováno řídičské oprávnění obžalovaného M., proto nebyly ve vztahu k této prokázané skutečnosti další důkazy prováděny či vyhledávány. Stran návrhu obžalovaného M. na výslech či vyjádření kartografa ke vzdálenostem zřejmých z map, soud takový návrh pro nadbytečnost také zamítl, když ke zjištění takových skutečností není třeba zvláštních znalostí.
62. Při úvaze o druhu a výměru trestu ve vztahu se soud řídil hledisky uvedenými v § 37 odst. 1, odst. 2, § 38 odst. 1, odst. 2, odst. 3 a § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kdy vzal především v úvahu povahu a závažnost spáchaného trestného činu, přihlédl k poměrům (osobním, rodinným, majetkovým i jiným) na straně obžalovaného, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy, taktéž přihlédl k chování obžalovaného po činu, jakož i zvážil účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro jeho budoucí život. Obžalovaný ke své osobě uvedl, že je svobodný a bezdětný. Působil jako OSVČ v oboru ovocnářství, byl majitelem firmy. Vystudoval VUTCH v Pardubicích. Nikdy neužíval psychotropní látky, což bylo konstatováno i znalkyněmi. Obžalovaný nebyl před spácháním projednávaného skutku odsouzen. K jeho osobě však bylo dále zjištěno, že v mezidobí byl obžalovaný pravomocně odsouzen pro zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, přečin obecného ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1 trestního zákoníku, přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedy podle § 284 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku a zločin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 15. 10. 2020 č. j. 52T 5/2020-3724, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 9. 2. 2021 č. j. 4To 58/2020-3942, k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání jedenácti roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou; dále mu byl uložen i trest propadnutí věci a trest propadnutí náhradní hodnoty.
63. Obžalovanému tedy polehčuje jeho bezúhonnost [§ 41 písm. p) trestního zákoníku], jinou polehčující okolnost soud nezjistil. Obžalovanému naopak přitěžuje, že se ve vícečinném souběhu dopustil více trestných činů [§ 42 písm. n) trestního zákoníku]. Dle ustanovení § 366 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovaný v nyní projednávané věci ohrožen trestní sazbou až čtyři roky, neboť je zřejmé, že pomáhal pachateli trestného činu, u kterého je trestní sazba mnohem přísnější. Nicméně s ohledem na ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku bylo nutné při ukládání trestu zohlednit, že obžalovaný je odsuzován současně i za trestné činy, kterými byl uznán vinným výše citovaným rozsudkem Krajského soudu v Brně ve věci vedené pod sp. zn. 52 T 5/2020, a tudíž ukládat trest v trestní sazbě nejpřísnějšího ze souběžně spáchaných trestných činů, kterým je zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, a jehož trestní sazba je v rozmezí 8 – 12 let. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie soud zjistil, že resocializace obžalovaného je snižena, na šestibodové resocializační škále ohodnocena stupněm 3 - 4 (tj. jako méně reálná). Vzhledem k výše uvedenému a závažnosti všech trestných činů, kterých se obžalovaný dopustil, jakož i s přihlédnutím k povaze trestného činu, u něhož došlo ze strany

obžalovaného k nadržování, uložil soud obžalovanému souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 12 roků, tedy na samé horní hranici trestní sazby, když soud neshledal důvody pro uložení trestu mírnějšího. Pro výkon uloženého souhrnného nepodmíněného trestu byl obžalovaný v souladu s § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Současně soud ve výroku o trestu zopakoval výrok o trestu propadnutí věci i trestu propadnutí náhradní hodnoty, jak byl učiněn v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 10. 2020 č. j. 52T 5/2020-3724, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 9. 2. 2021 č. j. 4To 58/2020-3942, kterýžto byl ve výroku o trestu zrušen, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

64. K trestnímu řízení se včas s nárokem nemajetkové újmy připojila matka poškozeného M.K., a to ve výši 100 000 EUR, kdy se ve svém vyjádření odvolala na blíže nespecifikované rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva. Ve své výpovědi v přípravném řízení uvedla, že celých pět let ji trápilo, kde syn byl, nespala kvůli tomu. Ví, že jí to syna nevrátí, ale bude požadovat částku za pohřeb a za těch pět let, co vytrpěla. K nároku matky poškozeného soud obecně uvádí, že podle § 2910 zákona č. 89/2012, občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NOZ“), škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy (§ 2956 NOZ). Ve vztahu k náhradě nemajetkové újmy dále soud konstatuje, že v případě způsobení zvlášť závažného ublížení na zdraví nebo usmrcení, odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti (§ 2959 NOZ). Při stanovení výše nemajetkové újmy je tak třeba přihlídnout k okolnostem na straně poškozeného, mezi které patří zejména kvalita a intenzita příbuzenského vztahu, věk zemřelého a pozůstalých, materiální závislost pozůstalých osob na usmrcené osobě a v neposlední řadě i morální zadostiučinění ve formě právního postihu škůdce. Vzájemný vztah blízkosti mezi příbuznými (či osobami blízkými) a kvalita takového vztahu by měla být jedním z hlavních kritérií při určení výše náhrady nemajetkové újmy. Psychická bolest ze ztráty osoby blízké je vnímána jako nesnesitelná, někdy i jako bolest fyzická, která omezuje truchlícího v normálním způsobu života, přičemž se může rozvinout až do duševního onemocnění. Na straně škůdce je třeba přihlídnout k jeho postoji k projednávané věci, dopad události do jeho duševní sféry i míru jeho zavinění. Nelze ani odhlédnout od majetkových poměrů škůdce z důvodu reálnosti uspokojení priznaných nároků. Výše uvedená kritéria soud hodnotí s ohledem na individuální okolnosti konkrétního případu, nicméně je rovněž nutné s ohledem na stávající rozhodovací praxi přihlídnout k obdobným případům, neboť nekonzistentnost rozhodování soudů by mohla vést k právní nejistotě všech zúčastněných osob. K tomu soud konstatuje, že v trestních věcech týkajících se nároku nemajetkové újmy příbuzných a osob blízkých poškozeného se rozpětí relutární náhrady pohybuje mezi 240 000 – 500 000 Kč, kdy takové rozpětí odpovídá typově neutrálním případům bez existence zpříšňujících či naopak zmírňujících kritérií.

65. Ke vznesenému nároku matky poškozeného soud konstatuje, že je zřejmé, že vztah mezi ní a poškozeným byl sice narušen vzhledem k jeho závislosti na psychotropních látkách, nicméně je rovněž zřejmé, že to byla právě matka poškozeného, kdo žádal ihned v roce 2015 po policii prošetření zmizení poškozeného. Je zcela pochopitelné, že se matka poškozeného trápila nevědomostí o tom, kde se její syn nachází či co se s ním stalo. Někdy právě taková nevědomost u těch nejbližších přináší mnohem větší psychické útrapy než prokázání smrti takové osoby. Přestože nebyl soudu předložen žádný důkaz o vytrpěných psychických útrapách matky poškozeného (např. v podobě lékařské zprávy o návštěvách psychiatra, psychologa apod.), nelze

bez dalšího zpochybňovat její vyjádření o tom, jak nemohla spát a přemýšlela o poškozeném. Přestože v řízení před soudem nebylo beze všech pochybností prokázáno, že by jednáním obžalovaného byla způsobena smrt poškozeného S., soud má za prokázané, že obžalovaný minimálně od doby zmizení poškozeného věděl o jeho úmrtí i o tom, kde se jeho tělo nachází. Z pohledu trestního práva byl obžalovaný uznán vinným toliko přečinem nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku, ale ve vztahu k matce poškozeného lze najít příčinnou souvislost mezi jeho jednáním a způsobenými útrapami M.K. spočívající v tom, že obžalovaný nepochybně disponoval informacemi o smrti poškozeného i o místě, kde je jeho tělo ukryto, a jejich neoznámením se vědomě podílel na špatném psychickém stavu matky poškozeného. Vzhledem k tomu, že nebyla prokázána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a smrtí poškozeného S., nýbrž jiná příčinná souvislost (méně závažné povahy), určil soud výši náhrady za nemateriální újmu M.K., na jejímž vzniku se obžalovaný podílel, ve výši 100 000 Kč. Výše této náhrady byla určena i s ohledem na majetkové poměry obžalovaného (majitel nemovitostí), a to i s výhledem jeho možného budoucího začlenění do řádného pracovního procesu. Se zbytkem vzneseného nároku na náhradu nemajetkové újmy byla M.K. odkázána ve smyslu § 229 odst. 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává být i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni. (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Brno 12. května 2022

JUDr. Dita Řepková, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu